

MAGYAR NŐK

LAPJA

SZERKESZTI PAPP JENŐ

Szalay Alexandra

A jó könyv

A LEGBECESEBB ÉS LEGMARADANDÓBB ÉRTÉK

Ára
3.20
pengő

E könyv az anya feladatát ismerteti a születendő csecsemő világrajövetelének első percétől tízéves koráig. A kiváló író nő hozzáértéssel ismerteti meg az anyákat a gyermek fejlődésével összefüggő összes tudnivalókra. Anyák iskolája ez a könyv.

Ára
3.20
pengő

A kiváló fiatal író pompás életregénye a szív legizgatóbb problémáját: a szerelmet és annak több generáción keresztül megújuló hatását lenyűgözően érdekesen és mindig időszzerű művészen.

A MUZSA-kiadványok sorozatában a legkiválóbb szórakoztató irodalmi művek mellett súlyt helyezünk esetről-esetre a háziasszony és anya kimeríthetetlen feladatának, a háztartásvezetés, főzés, társadalmi szokások, csecsemőgondozás, gyermeknevelés stb. kérdéseinek korszerű ismeretek és pedagógia alapján megvitatására is. Ezáltal két kiváló nélkülözhetetlen szakkönyvet és két kiváló író páratlanul élvezetes, lenyűgöző regényét különösen ajánljuk olvasóink figyelmébe. E négy olcsó könyv közül egy sem hiányozhatik a családi könyvtárból.

Ára
3.20
pengő

Harmadik bővített kiadásban most jelent meg a könyv, amely tartalmazza a háztartásvezetés összes tudnivalóit, valamint korszerű ételrecepteket, árend összeállítását, felszolgálást, vendéglátást, stb. megadja a háziasszony munkája helyes beosztására is.

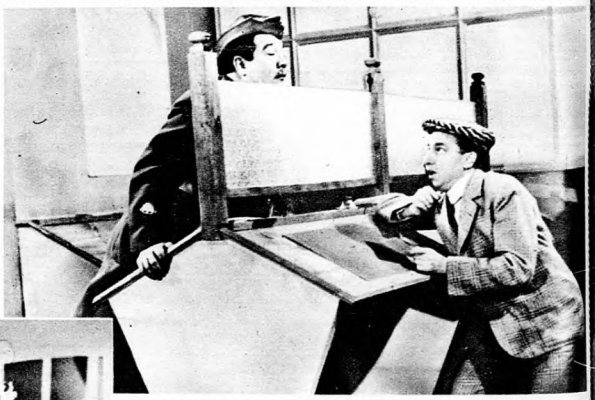
Ára
3.20
pengő

Tanulási tanítói állást vállaló fiatal úrlány regényesen és meghatórón küzdelmes életét, embertelenti harcát a becsületért és a romlott és romlatlan tisztaságért, a nagyszerű eposzá igazi írói művészetét, elevenen vonultatja el az olvasó előtt.

Á könyvek ára előre küldendő, utánvétellel nem szállítunk

Csodarepülő

RELLYS
KARHAT
FILM

FRANCIA FILMBURLESZK

Szerda
bemutató

Szittyó

FALUSI ASSZONYOK FELADATAI

*Illetékes asszonytól kaptuk a következő
értelmes és nagyon is üdöszrű cikket:*

Amikor a paraszti sorsról esik szó, a kívülállók kevesen gondolnak a földműves ember mellett, a földműves asszonyok szerepére. Pedig a parasztaskasszonyok feladata néha talán jelentősebb is, mint a férfiaké.

Azt mindannyian tudjuk, hogy a falusi otthonoknak is az asszony a lelke. Ha a parasztaskasszony jól vezeti a háztartást, családja testi és lelki békéjét biztosítja, úgy azon a házon Isten áldása van. Gyarapszik a vagyon, sok bajt lehet leküzdeni, a gyermekek jobban tudnak az életre készülni.

Sajnos, az élet a falusi asszonyokhoz is sokszor mostoha. Hivatásukat csak a testi és lelki erejük korai megtörése árán tudják jól-rosszul teljesíteni. Néhol ezt a vagyonhiány állapot, a szegénység töri ketté, mert a férfi mellett az asszonynak is végezni kell az összes gazdasági munkákat a mezőn, a réten, a szőlőben. Télen még az erdei favágásban is résztvesznek. A nehéz testi munka mellett kevesebb idő jut a lelkiek gyarapítására, az otthon melegebbé tevésére. Ahol nem olyan nagy a szegénység, ott a vagyon gyarapítása, karbantartása miatt kell az asszonynak minden munkában résztvennie. Aztán nincs is manapság sok helyen elegendő munkás, hogy pótolni lehessen az asszonyt a mezői munkában. Hiba az is, hogy sok esetben a gazdaság nem bírja el a napszámberékek kifizetését. Ennek oka a szervezetlen gazdasági rendszer.

Pedig nem lehet közömbös a nemzet számára, hogy a parasztaskasszony milyen módon teljesíti hivatását, mert az ő munkájától függ a parasztférfi munkájának eredménye is.

Ha az asszony erejének frissességével, lelkiének melegségével, tisztaságával változatos és tápláló ételek készítésével, a gyermekek gondos nevelésével hozzá tud járulni a családi fészek megteremtéséhez, úgy a férfi szívesen otthon marad, nem kocsmazik, nem veszekszik és munkáját is jó kedvvel végzi. Még ha elfáradt is a kaszálásban, vagy az aratásban, nem zúgolódik is meg győtri a gondolat, hogy ha a munkából hazatér, otthon sem talál pihenésre és örömrre.

A parasztszaláiban a legtöbb esetben azért van veszekedés férj és feleség között, mert a rendszertelen, túlhajtott munkában sem az egyik, sem a másik nem találja meg a szükséges testi és lelki pihenését. És ezért mindegyik a másikat okolja. Azon se lehet csodálkozni, ha a parasztember néha zárkózott és idegenkedik a tanult emberektől. A magyarázat abban rejlik, hogy az élet helytelen elrendezését az ő büntüklő rója fel.

Pedig nekünk, falusiaknak, nem azon kellene szempórnunk, hogy másoknál talán könnyebb az életük, vagy több a jövedelmük, több a pihenésük, hanem arra kellene törekednünk, hogy *cél tudatosabb munkával a mi életünket is az ő színvonalukra emeljük*, vagy legalább is a sajátos paraszti életformának megfelelően emberibbé alakítsuk.

A parasztaskasszony munkájának, időbeosztásának új irását kell adni. Módot kell találni arra, hogy a falusi asszony női hivatását is teljes mértékben teljesítse. Órá járul a háztartás vezetéséhez. Főzés, mosás, varrás, tisztogatás, diszítés. Ugyancsak az övé a gyermeknevelés nehéz és kényes munkája is. A konyhakert művelése. A sertések, baromfiak nevelése. A fejés, befőzés, kendertermelés, kikészítés, fonás, szövés tudást és ügyességet igénylő mestersége. Ha csak ezeket vesszük főfeladatnak, már is éppen eleget mondunk. A nehéz testi munkát végző parasztember számára izletesen elkészített tápláló ételt adni, hogy munkáját jó erővel és jó kedvvel végezhesse, nem könnyű

feladat. Az újabban sokfelé rendezett háztartási tanfolyamok ezt a hiányt igyekeznek pótolni.

A főzés fáradságos munkája mellett időt kell szakítani még a gyermekek tisztántartására, mosásra, takarításra, baromfi nevelésre, a konyhakert ápolására és sokszor a nagyobb háziállatok (sertés, ló, tehén) ellátására is.

E mindennapi gondokon kívül ott van még a háztartás kiadásainak előteremtése. Pénz kell erre is, arra is. Rendszerint ezeket a kiadásokat a piacon árulja ki a gazdasszony. Sok falusi asszony számára nem könnyű feladat ez sem. E sorsot betetőzi a falusi asszony lebecsülése.

Pedig azért, mert öltözködésükben és beszédjükben eltérnek a városi lakoságtól, ők is *megérik a viluk szemben mutatkozó megbecsülést*. Minden társadalmi rétegnek a maga napos és árnyékos oldala megvan és ha a falusi asszonyok munkáját és életét nézzük, *ellörpül annak eredményei mellett a falusi asszony minden hibája és fogyatékosága*.

A falusi asszony azonban nemcsak a családban, a gazdaságban, hanem a közösségi életben is értékes és hasznos szerepet tölt be. A férfiaknak, a falu vezetőinek és intézményeinek munkájában is segítségére lehet. Egy-egy falu történetére vonatkozó emlékek, gondtalan összegyűjtésében is nagy szerepe jut az asszonyoknak, akik természetükkel fogva hajlamosabbak a mesésövésre és a mese átadására, mint a férfiak. A néphagyományok, nemzeti viseletek, emlékek és szépségek ápolásában, a népiünnepélyek, fonók, aratójátékok megrendezésében is ott állanak mindenütt a férfiak mellett. A régi magyar dal és zene ápolása, a háziipar fejlesztése, a népművészet megmentése az asszonyokon keresztül érhető el legjobban.

Szívesen vesznek részt ezenfelül a szerte az országban megindult egészségügyi-, főző- és gyermeknevelési tanfolyamok meghallgatásában is. Igyekeznek megtanulni, pótolni a hiányokat és így fokozatosan formálódik ma már a falusi asszony lelki és értelmi állapota is az igazi művelődés irányában.

A parasztaskasszony élete ezzel szebbé válik és jobban tudja igazi hivatását teljesíteni. Nagy jelentőségű ez a munka életükben, mert már sokan voltak közülük olyan gazdálányok, akik iparkodtak szülőik életmódjától eltávolodni, annak nehézsége és egyhangúsága miatt.

A gazdasági szakképzettség fejlesztésével az arany- és ezüstkalászos gazdák ma már úgy igyekeznek gazdálkodásokat beállítani, hogy a *parasztaskasszony is inkább családi hivatásának éljen*. Így jövő útja arra vezet, hogy az asszony a családban élve többet tud gondolni a gyermekneveléssel és tökéletesebben el tudja végezni a házközüli munkáját.

A parasztlányok pedig a háztartási tanfolyamok elvégzése után a *falux is megtalálják életük igazi célját és nem vágyakoznak a városba*, hanem ha jártak is ott, szívesen térnek vissza otthonukba. Jó gazdasszonyok lesznek, az élet nehézségeivel meg tudnak birkózni és gyermekeiket már serdülő korukban helyesen nevelik jövendő hivatásukra.

Az elmondottakból látjuk, hogy milyen nagy feladatokat kíván megvalósítani az új falusi asszonynemzedék. Az a nagy nemzetfenntartó hivatás, amelynek betöltése mirának, magyar asszonyokra vár, megkívánja, hogy a mi sorsunkat is behatóan megismerjék és annak elérésében támogasson bennünket az egész magyarság. Az életérős nemzet tápláló gyökere a falu, az életérős parasztságnak pedig szülője és ennélfogva édesanyja a parasztaskasszony.

Mi, magyar parasztaskasszonyok, erős, szerető szívű édesanyák akarunk lenni mindannyian és hogy ezt a hivatásunkat betölthessük, ehhez kérjük a magyar társadalom minden rétegének jóindulatát és megértését.

Vörös Vincéné
Sajgó Márta

Wesselényi szerelme

A zsbói kastély olyan volt, mint a megbolygatott méhkas. Hintók gördültek be a kastély feljárója elé, szekerek tértültek be a hátsó udvarba. De a legnagyobb mozgás még sem a konyhában, az élesteremben vagy az ebédlőteremben volt, hanem, hogy első-sorban megcsodálják azt a színelőadást, amelyet Wesselényi Miklós saját maga rendezett. A meghívottak közül ugyan többen elmaradtak a maradi felesévével, mint például Kezeli táblabíró úr is, mondván:

— Még hogy komédiaházat csinál tisztos hajlékából ez a bolond Miklós, én ugyan nem asszisztálok hozzá! — de azért érkeztek éppen elegendő ahhoz, hogy megtegyen a hatalmas kert nézőtér, hogy a háziúr lelkes elgondolása szerint: »Megtanulja ismerni és szeretni nyelvét és hősi erőnyeit a magyar és hogy gondolkodására ébredjen az éretlen tömeg.«

A Solymos alatti vadaskertben állították fel a színpárt, ahová, a kastélyba meghívottakon kívül, a szilágysági és a szamosmentiek mind elmehettek belépődíj nélkül. Így aztán hatalmas sokadalom gyűlt össze, a vadaskert melletti úton és a réten is sok szekér állott, mellette a kifogott hámos és hátulovak.

A színdaraból sohasem hiányzott a vadászati jelenet. Ezen a délutánon nagy izgalom uralkodott a színészek között, mert Wesselényi úgy határozott, hogy nemcsak szarvast, vagy dámvadot hajtanak keresztül a színpad mögötti szálas erdőn, hanem vadkant is, amelyet majd éppennygy, mint a többi vadat, ő ejt el rejtek-helyéből, míg azonban a nézőtér úgy látja, hogy a színész lövi le a vadat. Ezt kissé veszélyesnek tartották a szavakhoz és nem a tettekhez szokott színészek és erősen tiltakoztak ellene. De Wesselényi annál jobban ragaszkodott tervéhez.

A két Cserei-fü, akik először vettek részt a Wesselényi kastélyában lejátszódó ünnepélyen, csillag szemmel és föllekesülten izgultak a kerti játékon és amikor a hátulsó függöny fölgördült és előttük állott nem a színi, hanem a valóságos vadászjelenet és amikor pontosan a színész lába előtt rogyott össze a dühös vadkan Wesselényi tévedhetetlen lövése nyomán, barátjukat valószággal magasztalni kezdték a mellettük ülők előtt. Hogy még Erdélyben is párját ritkítja az ilyen férfi, a vakmerő lovas, a biztoskezü lövő, aki személyes bátorságával és lelkes fölszólalásával öbrszíti a nemzetét nagy feladataira.

— És amellet lovagias, tisztagondolkodású, egyetlen megszokott férfikaland se áll a háta mögött. — dicsérete hangosan Cserei Mihály — ilyen férj kellene a mi nővéreink mellé.

Ebben a pillanatban lépett mögöttük Wesselényi és tenyerét Cserei vállára tette:

— Aztán meg lehetne tekinteni azt a gyönyörű leánykát, akit nekem szántatok?

A két testvér egymásra nézett:

— Hát gyönyörűnek gyönyörű. — kezdte Mihály — karesú és könnyed szöklelésű, mint őz az erdőn, nagy szemében a galamb ártatlansága szunnyad és nevetése, mint a patakcsobogás.

— És ha halánád okos szavaít, mintha nem is fiatal leány szájáról szakadna le, hanem meg-gondolt bölcséről — tette hozzá a másik.

— Elég, elég barátaim, most már magam is látni szeretném, hogy vajjon nemcsak a testvéri szeretet rajzolta alakját ilyen csodálatosra. Ha lezajlik a színelőadás, veletek megyek.

A két testvér sápadtan meredt egymásra, majd riadtan néztek Wesselényire:

— Csak hogy...

— Na, mi az? Kij vele!

— Csak hogy a mi fiatal nővéreink zárdában van, a szebeni zárdában apácánővendék, szüleink kényszerítő akarataiból.

— De mi nem akarunk belenyugodni, hogy apáca legyen. Nem oda való, tele van az élet szeretetével, vidám és csapongó. Gyermekekörében yelűnk járta a hegyeket, erdőket, a madárdalba volt szerelmes, most pedig ott fonyad négy fal közé zárva.

Wesselényi elkomorulva nézett maga elé, szelíd arcán hirtelen indulat szántott kemény barázdát, aztán megfordult, ott hagyta a fiúkat, ott az egész társaságot és befutott az erdőbe, mint az üzőt vad. Nem is került elő, csak amikor már az asztalon volt a hóféhér komlóskenyér és hatalmas, önznyelvű késével el kellett végeznie háziúri kötelességét: a pecsenye fölvagdalását. De egész estebéd alatt különös nyugtalansággal ült, maga elé tekintve, mint akik nehéz gondolatok foglalkoztatnak. Pohárát csak fölemelte, vendégeit köszöntön, de nem ivott egy kortyot sem és amikor berekesztették az étkezést, akkor magához intette a két Cserei fiút és félrevonultak. A hosszú tárgyalás alatt Cserei Ilona sorsa elhatározottat, anélkül, hogy őt megkérdezték volna. A fiúk biztosak voltak abban, hogy a legjobb sortot juttatják nővéreiknek, amikor Wesselényit óhajtták az oldala mellé. Wesselényi csak annyit kért, hogy amíg előkészíti a szökést, beszéljenek róla Ilona nővéreikkel és juttassák el hozzá üzenetét, hogy így, ismeretlenül, vajjon hajlandó-e őt férjül elfogadni?

Mi se volt ennél könnyebb a két fiú számára. Wesselényi dícséretére igazán nem kellett szavakat keresgélni. Olyan volt ő már akkor Erdély egén, mint egy különösen fényes csillag.

Cserei Ilona csak ennyit üzent vissza:

— Hű felesége leszek kegyelmednek.

És akkor, egy téli, vaksötét éjtszakán a szebeni zárdá falai közül, életét veszélyeztetve megszökteti Wesselényi az ismeretlen, soha nem látott leányt, hogy felesége tegye. Csak akkor tekint először rá, amikor a pap előtt állnak és ez a tekintet elég volt arra, hogy egy éltre szóló szerelem legyen belőle. Mert Wesselényinek Cserei Ilona volt első és utolsó szerelme, aki valóban olyan volt, mintahogy férfitestvérei lefestették, nemcsak szép, hanem jószágos és bátorlelkű, mindenkor, örömben és esapásban egyaránt méltó felesége a nagy embernek. Keresve sem lehetett összeillőbb emberpárt találni akkor Erdélyben, mint őket, akik a szerelem furcsa, messzibeható, de tévedhetetlen sugárzásában egymásra találtak. És akiknek szerelméből megszületett az ifjú Wesselényi Miklós, a legendás bátorságú, vakmerőségben és önteláldozásban egyaránt felülmúlhatatlan »arvái hajós« és magyarságában anja nyomdokain lépkedő tántoríthatatlan magyar.

NAGY MÉDA

Egy reggel rejtélyes betegség támadta meg. Harminchat évig makkegészségesen élt, családot alapított, két gyermeket nevelt s azok tevékeny természetét, nyugtalan vért örökölték. Otthona tele volt a két gyermek vidám nyugszévével s fölötté uszótt az asszony mosolya, mint valami szelid, szemérmes füst, amelyben az élet pácolódik. Maga eszményi férfi volt, csaknem két méter magas, izmos vállakkal s oly keskeny csipőkkel, mint egy amerikai uszobajnok, aki mozdarábakban karcú és ápolat vadembereket alakít. Száraz, szepmetszésű feje volt s azon dús, fekete haj, amelyet sohasem nyíratott, csak „igazítottat” s két ferde, spanyol oldalszállalat vágatótt az arcára. Ezzel a két vékony, fekete szőrpamattal leplezte, hogy arcosszja kissé brutális. Okos volt, higgadt és szenvedélyesen munkabíró; az az ember, akiről kezdő jósnők szívesen állítják, hogy „megtalálja számítását az élet minden fordulában”. Kiterjedt vállalkozásokat vezetett s már fiatalon ömlött hozzá a pénz.

Egy reggel nem tudott felkelni.

Féjdalmat nem érzett, láza nem volt, csak az a keletetlen, bénító érzés bujkált csontjai közt, hogy beteg; vagy legálább, hogy halálos veszedelem fenyegeti. Nem értette s az volt a különös, hogy nem is törődött vele. Ugy adta át magát a rejtélyes kórnak, mint egy rákos buddhista szerzetes, aki tisztában van azzal, mi következik. Néhány napig tétlen heverésztet s várta, hogy elmúljon a betegség, életkedve újra felpezsdüljön s munkája után láthasson.

De nem így történt.

Egyre mélyebben süllyedt a közöny szürke és lusta hullámai alá, amelyek néha már átcsaptak fejté fölött. Az asszony döbbenetben állt a betegágynál, amelyet még nem öveztek a betegség csillós és félcimenes kellekét, csak egy lázmérő hevert a kezégyében, piros börtökben. Az asszony arcán a fáradtság és a félelem vert lanyát, a szomszéd szobában azonban harsányan süvöltött a két gyermek. Fogainak se volt arról, mi történt az apjukkal, aki reggel úszni vitte őket, délbe értük ment a műtégre a kocsival, s ebből előtt néhányal körözött elegánsan és könnyedén a Vár alatt. De az orvosok sem értettek semmit, tehát azt tanácsolták, hogy szállítsák szanatóriumba, ahol teljes gyógyvezetellel szállhatnak szembe a titkos ellentétellel. Dél felé autóbá ültették hát s elvittek az előkelő hegyvidéki szanatóriumba, amely úgy festett, mint valami csendes luxusszálló, ahol szerelmesek búznak el a világ elől s kimerültek írók bírkóznak az élettel.

Négy napig vizsgálták.

Órákat töltött étlen és szomjan, aztán kemény, kakaós kásával jóllakatva; gépek, gőzök és sugarak búvókörében, amelyek átvilágították szívének meghitt barlangját, a zsigereit, megpuhították s igyekeztek behatolni a szervek rejtékké, ahol a baj fészkelte. Egy hét mult így el s az orvosok pontosan ott tartották, ahol az első nap. Semmit sem tudtak róla s ő makkas görgöl viselte betegségét titkát. Csak mosolygott a tanáron, aki estefelé felkereste különös szobájában, ágya széleireült, megszövege a szanatórium szigorú házszabályait, hogy ezzel is kifejezve, mennyire meghitt s bizalmasan akar beszélni. Enyhed derüvel figyelte ezt a hatalmas, rosszul szabott embert, akinek vékony, nőies csuklóknál óriási, szőrös és szeplos mancsok lógtak, nikotinsárga, tömzsi ujjakkal s aki nyíltan és mohón faggatta ifjúsága

felől, gyerekkorát bogozta s kipírult igyekezetében, ahogy nyomra akart akadni.

Két óra múlva elment s újabb egy hét múlva bágyadt erőszakkal kivásulta belőle a választ. A tanár felhúta feherköpenyes vállait s kifelé fordította rozaszín belsejű majomtenyereit, aztán megigazította öszülő halántékát a szeméveg ezüst rudját.

— Barátom, — mondta részvétellel — a tudomány itt megállt. Semmi baja sincsen, mégis beteg...

— Mégis — nyugoskódtott — meidig?... Meddig elhettek?...

— Ki tudja? — mondta a tanár s egy rokoni szemvillantással jelezte, hogy emberi számítás szerint nem soká. Hozzá is akart kezdeni, hogy megmagyarázza, aztán legyintett. Ez megnyugtatta a beteget. Élete, amely tele volt halaszthatatlan, sürgős tennivalókkal végleg ellassadt s a derűs közönnnyel pislogott ki a korbá, ahol a mandulák ága hegyén igazgatott, tüzes és tavaszifé pöföpttyök támadtak.

Többé semmi sem érdekelte.

*

Este nyolckor elvesztette eszméletét. Arra még emlékezett, hogy kérélték, írjon végrendeletet s gondoskodjék a családláról, intézkedjék legfontosabb dolgairol, de ez a szomorú buzgalom már nem érdekelte. Az asszonyt két orvos s szomszédos szobába kíserte s o lassú dermedéssel készült a végző mozdulatlanúságra. Utolsó pillantása feleségére esett, aki zsebkendőjébe temette száraz, forró arcát s egy pillanatra visszaneézett.

Bosszúnak legyintett s elvesztette eszméletét. Legalább is orvosi értelemben kilepott az eszmélet szűk kapuján, de ugyanakkor fellépett, mert úgy érezte, hogy levetette áttizadt pizzamáját s az egész életrészgő kórházi viseletét, amelybe burkolták. Homályos kapualjon haladt át, ahol hideg főzelékszagot érzett s csipős, savanyú illatú huzatot. Az utcán esett az eső, mire felgyűrte a gallérját. Aprószemű eső volt s egy roppant, idegen városra esett, amely villanyfényben úszott s nedves, fénylő házai fölött vad villanyfények lángoltak a szivárvány minden színeben. Lenn azért, a csatások utcán, félhomály volt, lila és zöld félhomály, amelyben két villamoskocsi haladtak sísteregve. A sarok megiepetten torpant meg.

Erre már járt egyszer.

Ifjúkorában, amikor külföldi utazásából tért haza, kiszállt ebben a nagy és idegen városban és huszonégy órát töltött itt. Lassan derengeni kezdett, hogy közel van az a sötét és piszkos kis éterem, ahol rossz raklevést evett s míg vörösbort itta, néhány szólt váltott egy sovány, égőszemű lánnyal, aki hegedűt szorongatott hóna alatt viaszosvázson tokban. Zeneakadémiai hallgató volt s rövid beszélgetés után meghívta őt magához... Most, különös álomban, vagy az eszméletlenség titkos ösvényein, ezt az utat járta be újra. Végiment a hangos, félhomályos utcán s belépett a szürke bérház kapuján, ahol világítóázság érzett oly erősen, mintha e roppant, szomorú kaszárnya valamennyi lakója egyszerre követelt volna el öngyilkosságot. Ettől megrettent s futott felfelé a lépcsőn, míg meg nem hallotta a lány jétekát, ami megszokadt egy fájdalmas futatnáll, mint a sikoly...

Erre emlékezett.

Ennél a hangnál hallotta meg a távoli vonat éles sikoltását, amely átnyílt a kö-

BARÓTI
GÉZA

REJTÉLY

dön, itt vette a kalapját s rohant el reméltén, mint a bűntény színhelyéről. Most azonban belépett a szobába, ahol az ismeretlen lány állt, fekete, költői fejtét a ledugásra hajtva, mintha csak erre a pillanatra várt volna s folytatta a zenét. Mely édesen és lágyán, de egyáltalán lázítóan is ömlött vonója alá. Ő leült egy kopott, nálfonátú székre s hallgatta a zenét, amíg a lány le nem bocsátotta a vonót könnyű mozdulattal, amelyel egyáltalán bocsánatot is kért. Akkor felállt, a lányhoz lépett s felemelte az arcát. A sápadt, regényes arc közepén, ahogy egy ilyen szegény hegedűslány festhet idegen városban, fűtetlen nyirkos szobában, amint éppen befejezte a zenét... vörös, szomorú szájt virított. Megszokolta ezt a dúsán és forrón tapadó ajkakat, míg a fogak rémült koccansát nem hallotta.

Akkor hirtelen magához tért.

A szanatóriumi ágyra hig, habzó napsgütés esett s az ügyeletes orvos, aki nála töltötte az éjszakát, csodálkozva emlekedett fel. Nyilván nem erre készült, hanem arra a másik, szomorúbb s emberibb kötelességre, amelyet fiatal orvosok teljesínek előkelő gyógyintézetekben, gazdag és gyogyíthatatlan betegek ágyánál az utolsó éjszakán. Egy pohár tejet kért s amíg hozták, kéjes nyujtózással élvezte, hogy áramlik ereiben a vér, hogy éhezik a levegő hús érintésére. Déliben már telefonkönyvet kért s három nap múlva kutyba baja se volt.

Néhány nap múlva kifizette számláját, gyorsan felöltözött, taxit hozatott, mert nem volt türelme várni, míg kocsiját érte küldik; és köszönés nélkül, kissé szegyenkezve elrohant.

— Bolond volt? — kérdezte a fiatal orvos a múltó ajtajából s utána bámult. — Ugy rohan, mint egy örült, vagy úgy, mint akinek halaszthatatlan dolga van.

A tanár mosolygott.

— Én értem. Két hétig a halálra készült, az örökélelőtlenség. Mi lehetett volna sürgős neki, aki a végtelemben rézett kancsal, emberi módon? Mindenre ráért akkor, érte? Most rohan, mert többé semmire sincs ideje. Mennyi ideje lehet? Emberi számítás szerint rongyos ötven-hatvan év, maga az élet...

De ez csak afféle emberi okoskodás volt, amelytől idősebb orvosok mondanak el a rejtély fölött, két műtét között, bemosakodva...

KOSSUTH NEPE

Március 20-án ötven éve, hogy Tinóiban meghalt Kossuth Lajos.

Meghalt?

„Csak a teste” tőnt el kilencvenkét- esztendőskorában. Ha szelleme, szabadságtisztelete, hazájának és fajtájának szeretete nem lett volna olyan fényes és lángoló, akkor Amerika nem küldött volna hajót érte 1851-ben Kis-Ázsiába, Kiutahába, hogy a számkivetett Kossuthot Washingtonba vigyék és a Kapitoliumban mint egy diósó és nagy nép vezérének ünnepeljék. Ha a kerepesi úti temető mauzóleumában Kossuth földi porhüvelyével elenyészett volna minden, ami fenségség és halhatatlan, akkor az angliai Southamptonban nem várta volna diadalív, Manchesterben nem önzölöttek volna a britiek tizezrei a fogadtatására, Birminghamben nem szólaltak volna meg a harangok, mikor oda bevonult. Nincs egészen másfél évtizede, hogy az USA szobrot emelt Kossuthnak. Mert, ami belőle maradóan volt és örökéletű, azt ketten őrizzük, hisszük és tiszteljük: mi és a szabadságszerető népek. S mi nem változtunk. Lehetségtelenek tartjuk, hogy a szabadságszerető népek eldobták volna a kossuthi ideálokat. Valami félreértés, vagy val pillanatnyi érdek homályosíthatja el látásukat, ha azt hiszik, hogy Kossuth nepe ma más, mint volt a XIX. században.

Halálának félszázados emlékkünnepén keserűen gondoltunk arra, hogy ma ugyan- az a nagyhatalom fenyegeti megsemmisítéssel az ezeréves Magyarországot, mint amelyik 1849-ben Világosnál átvette Görgey lerakott fegyvereit. Joggal kérhetjük számon a sorstól, hogy hol maradtak igazságunk mellől azok a nagy nyugati népek, akik egykor voltak velünk a kossuthi eszmékben és bagyományokban? A magyarnyi magyarság nem távolodott el a kossuthi eszmevilágtól. Minden kis mezővárosra terén ott tiltakozik az elnyomás ellen egy Kossuth-szobor. Nevével és szellemében születnek pártok, könyvek, tanulmányok, imák és programok. A magyarságot áthatja a szabadság és függetlenség vágya, a leg- tisztább meggyőződés, a népi vallás, mely ezeréves batárain túl semmit nem akar.

Mivel érdemelték meg tehát ezek a mai kossuthi apák és anyák, hogy a hasonló gondolkodású népek fenekedjenek rájuk és félreírtsák védekezésüket? Mi nem tudunk és nem is akarunk elszakadni attól a szociális kossuthi államrendszertől, mely megszüntette az ősiség clavult jogát, felszabadította a jobbágságot, törvénybe iktatta a köztelviselést, eltörölte a nemesi privilégiumokat és megadta a nemzet fiatalok az egyéni, a szólás- és vallásszabadságot, a vagyoni és személyi biztonságot, a népi alkotmányt és függetlenséget. Mi másért volna érdemes harcolni és vért hullatni, ha nem ezekért az eszményi kincsekért, — akkor és ma. A végzet lehet hozzáuk bármilyen kemény és irtalmatlan, mi akkor is és ma is Kossuthoz fordulunk, hozzá apellálunk és nem hiszünk a szabadságszerető népek hosszantartó vakságában.

Elvakultságunk pedig nem bennünket, Kossuth népet alvzta meg, hanem azokat szégyenítene meg, akik azt hiszik, hogy az emberiség örök eszméi valaha is a pillanatnyi érdekekhez igazodnak.

NYOMOZ az anyós

Jtta: GYOMAY GUÖRGY

A csapot magy. Flaszarka felhős a kajto borítja. A szokajtóból hüvelykuj- nagyságú pihékben hull a hó. A határ kormos, mint éjjelkor a csárdai lámpa. Rózsa András mérgesen, dühöge bal- lag a dűlön a fehér esésben. Törölgeti bajuszáról a gyengetestü hőlepkéket. És ezerszer elmorogja hogy ilyen szörnyűség ezer esztendő óta nem történt a tanyák közt, mint amikor most náluk megesett; ellopták az egyik kenyeret a gádor alól, alighogy a kemencéből kiszedték.

— Megölöm a betyárt, megtanítom a tisztességre — rizza vörösöké öklét a kormosodásba. Majd adok én neki kenyeret, de olyant, hogy elmegy tőle az étvágya örökre — hajtogatja. S meg- állapítja, hogy ezelőtt egy jó órával még nem volt semmi hibás a tanyában.

Boriska, az eladótany, az ablak mel- lett üldögélt. Ottan lesta, a tejfűhár vi- lágolt. Az asszony a kotlósokat igaz- gatta. Meg a ludat oktatta, aki az ágy alá: él a tojásn.

Hát ilyenféle volt a panorama akkor a házban. Márminat odabent. A kenyér pedig kint sült takarosan a kemencében, a gádor végén. Mikor aztán az óra el- verte a falon az ótót, az asszony oda- szólt a lányának.

— Boriskám, nézd meg a kenyeret. Boriska erre fölkelt. Kiment a szobá- ból. Hallatszott, ahogy végiglépked a gádor földjén. Az is hallatszott, amikor a kemence szájáról levette a fedőt. Aztán az is bedöbögött a fűlekbe, ahogy a forró kenyerekről leütögte a pernyét. De mást nem lehetett tudomásba venni. Mert akkor felzúgott az udvaron anóta. És vad ugatásba kezdtek a kutya.

— Itt van Ménkü Jóska — állapíto- ták ők meg akkor az asszonnyal. S az langyosította el egyszerre a szívüket, hogy milyen szép is a fiatalág szerelmű létesülése. Mert a legény kiválasztja magának azt a gyengehajadon lányfő- lét, akiehez az érzeleme belőlről húzza. Mint ahogy Ménkü Jóska kiválasztotta Boriskát. És esténként, amikor alko- nyodni kezd, elballag hozzá. A tanya végén, a kuzlaknál leskelődik egy darab- big. Aztán, mikor elegendő bátorság gyűlt a csizmaszárbá, nagy nótaszóval elindul az ajtó felé.

Mikor aztán megérkezett Ménkü Jóska, nagy csendesség lett odakint. A fiatalok lehúzódtak a kemence elé.

De vagy egy órahosszáig társalogtak. Akkor aztán a legény takarosan elment. Ők pedig hozzá akartak fogni a va- csorításhoz. Akkor szaladt be Boriska, hogy oda van az egyik kenyér.

— Ménkü Jóska vitte el! Más nem volt itt senki! — állapították meg ők az asszonnyal.

Boriska sírni kezdett. Hogyhát Ménkü Jóska nem zsvény. De hiába ajgatott. Apja kimondata a rigmust, hogy elmegy a legény után. És visszahozza az ello- pott kenyeret, ha addig él is. És most megy. Már itt is les: a fethelyen min- gyárt.

Rózsa András lühegre, nagyokat fújva bukácsol. Toronyrúrt meg a tanyá- nak, a sárgán pislogó ablakvilágnak. Akkor áll meg egy pillanatra amikor a kutya koraikapják. Aztán bedobban a konyhába. Ottan kopogtatás nélkül a szo- bába. Beruga az ajtó.

— Egy látom, a legénykór jöttem. Az asztal mellett Ménkü Jóska ül. Még úgy havasan, ahogy hazacért. Mellette az anyja hallgat. És előttük, az asztal köze- gén ott sárgállik, ott piroslik egy friss, szegetlen kenyér.

Ménkü Jóska felugrik, amikor Rózsa Andrást meglátja. De felugrik az anyja is. Akaratlanul is a kenyér felé kap, mintha el akarná dugni. De már késő. Rózsa András odamegy az illatos, arany- piros edelhez, melyből még most is árad a szobába a friss kenyérszag.

— Ezt a kenyeret főlnék loptad, Jóska — néz a legényre komoran.

Ménkü Jóska a földre vágja a szem- pillantását. Rájga a szája szélét. Az anyja raddan bámul hol a kenyérré, hol a járúra. És ő sem szól egy szót sem.

— Miért loptad el? Legalább azt mondd meg! — hallatszik újra a Rózsa András kemény szólasa. — Talán üres a kam- rátok?

A legény akkorát sóhajt, mintha az utolsó fújja életében. Ráérez az any- járú. Mintha csak kérdezné, hogy be- szélhet-e? Aztán annyit mond.

— Én nem loptam a kenyeret. Én csak elhoztam.

— Kinek?

— Édesanyumnak.

— Mert volt kiváncsisága tudniak a mi kenyerünkre?

— Azért, — sóhajtja lügvörösen egy végtelenség után a legény, — mert ki- váncsi volt, milyen kenyeret tud sütni Boriska. Meg akarta kóstolni.

— Ez az igazság. András — néz sze- retettel a kenyérré özvegy Ménkü Jő- zsefné és mosoly szalad ráncos arcára.

— Mert, tudod, ez a gyerek kijelentette, hogy elveszi a te Boriskátokat. En arra azt mondtam, szerelném látni, milyen kenyeret süt az a lány, aki a meyená lesz.

Rózsa András rábamul az öregasz- szonyra. Nézi a kenyeret, mely kétarasz magas, olyan dombos, olyan könnyű, mint a rózsalevél. S lassan megérti, hogy itt voltaképpen házasságról van szó. Nem lopásról.

— Aztán izlik-e a lányom kenyere? — lép előbbre az özvegyasz- szony és odanyújtja kérges kezét.

Akkor it is hagyom. Már megyek is. Jójakát! — nevet egy jóízút az em- ber. És ajtatosan elindul kifele a kor- mosodásba, ahol még mindig hüvelykuj- nagyságú pihékben hull csekésen a hó. S arra gondol, hogy némsokára lako- dalom lesz a tanyájában.

LEGYEN SZÉP! LEGYEN FIATAL!

Tartson Vítacit Szépitőkúrái!
VITACIT ARCPAKOLÁS (arcfürdő-pép) egyedülálló különlegesség mitesszerek, táp- pórtások, pattanás-hajlam, szephek és majfol- tok ellen. Készlet szépitőkúrához. P 10.19
VITACIT BORTAPLÁLÓ (hormon-krem) elhárítja a ráncokat! Valóságos ablas a száraz, érzékeny arcnak és nyaknak. Kosmetikai minőség! Szépitőkúrához nagy tubus P 10.76

Jobb vidéki szaküzletekben is kapható!
Bulápester csak nálunk: **Loránd kozmetika**, Muszolini-tér 3. Vidékre utánvétellel, ingyenes Szépitőkúra Tamásdósi val. küldjük.

VASZARY PIRI

AZ ÜNNEPELT KÓMIKA

Vaszary Piri igazi arcát majdnem sose látjuk. Mindig valami remek mulatságos vagy furcsa maszk mögé rejtőzik. Többnyire csúnya, kiszáradt, öreg nőt játszik, vagy síheder kamaszt, de sohasem önönmagát. Az Andrassy Színház új Vaszary-darabjában is estéről-estére kómi-
kus, szomorú, szigorú vénlány szerepében rikatja és neveteti meg a közönséget. Tudtuk róla, hogy *csúnyasága és öregseje masztiksából, meg zseniális színészi emberformálásból születik*, mégis meglepődünk, amikor így közelről meglátjuk. *Mosolygós, csinos, fiatal nő*, szoknyájába két kis gyerek csimpaszkodik: *Pipi*, aki már nagylány, nemsokára tizenegy éves és a napsugár-szökecsé *Bandika*, aki még nincs két éves. Vaszary Piri nagynehezen lefejtí magáról a gyerekeket és felénk fordul:

— Szakadatlan hajszában élek, este játszom, nappal filmezek, éjjel kimerülten rogyok bele az ágyba. Ma véletlenül úgynevezett szabad délelőttem van, ez azt jelenti, hogy több a dolgom, mint máskor, mert minden elintéznivalómat erre a néhány órára osztottam be. Elvégre is, *nemcsak színésznő, hanem feleség, anya és háziasszony is vagyok*, nemcsak a színpad érdekelt, hanem az is, ami itthon történik.

Hallgatjuk és nézzük, aztán megkérdezzük:

— *Milyen érzés az, hogy mindig elcsúfítja magát a színpadon?*

— Az ember utólag bosszankodik ezen, akkor, amikor már nem tizenhat éves. De általában *azokat a szerepeket szeretem legjobban, amelyeknek semmi közük sincs igazi lényemhez. Mentől kevésbé hasonlít hozzám a figura, annál jobban érdekel, annál jobban el tudok veszni benne. Sohasem érdekelt a könnyű feladat, de mindig izgatott, hogy el tudjam hitetni az emberekkel, például azt, hogy roskatag agg nő vagy kamasz diák vagyok.*

— *Szép fiatal nőt sohasem játszott?*

— *Alig egyet-kettőt. De mindig rossz szerepet, amelyet más nem vállalt. Mivel én magam nem látom magamat szépnek, azt hiszem, más sem lát annak. Ennél fogva inkább elbújok a maszk mögé. Magánéletemben boldog feleség vagyok, két édes gyerek anyja, de ha a színpadon ilyesfajta figurát játszanék, azt hiszem, senki se hinné el nekem.*

— *Hogyan lett kómika?*

— *Véletlenül. Rákosi Szidi színiiskolájában tanultam, drámai szendének készültem. A vizsgaelőadás színdarabjában volt egy kómiikus anyaszerep. Senki sem akarta vállalni. Én csak úgy tréfából, hogy kol-*

légaimat mulattassam, felálltam és előadtam néhány mondatot az anyaszerepből. Ez volt a vesztem. A vizsgaelőadáson már kómiika voltam és attól fogva az is maradtam.

— *Milyen szerepet játszik legszívesebben?*

— *Legjobban a tragikómiikus szerepet szeretem. Amikor az emberekből az érzelmek két végétét váltom ki, amikor felváltva sírnak és nevetnek a nézőtérben. Ezért szerettem a „Légy jó mindhalálig” Nyilas Misijét is, mert ebben a szerepben sokféle hangon tudtam megszólalni.*

— *Az életben is érdekli a humor?*

— *De még mennyire! Sokszor nagy baj ez, hogy mindenben meglátom a humort. Lehetőleg elkerülök minden ünnepélyes, komoly ceremóniát, mert rendszerint ott is felvilan a kómiikus és akkor végem van. Nem tudom magamat fékezni, kitör belőlem a nevetés.*

— *Milyen új filmje készül most?*

— *A címe „Afrikai völgyény”. Persze megint csúnya és idős vagyok benne, de mégis ez az első film, amelyben elvesznek feleségül. Engem mindig ott hagytak és kinevettek a színpadon is, a filmen is. Hát most végre megkönyörülnek rajtam.*

— *Nem. Noha érdekesebb és izgalmasabb mindig más és más szerepet játszani, de azért a szériát is szeretem. Ha a színésznőt érdekli a színészet, ha komolyan veszi hivatását, itt is kiélheti ambícióját. Én állandóan formálok a szerepemet, estéről-estére apró kis árnyalatokkal gazdagítom, figyelem, hogyan reagál a közönség, igyekszem leegyszerűsödni és iparkodom, hogy a századik előadásom jobb legyen, mint az első voltam.*

— *Mi a legjobb színházi emléke?*

— *Egyszer olyan ajándékot kaptam az élettől, amiért érdemes volt megszületnem. Amikor a Nyilas Misit játszottam, az első időkben az egész nézőtér megvárt a kiskapunál. „Misi, Misi” — mondták nekem, simogattak, kényeztettek, ünnepeltek. Egyik este Möricz-Zsigmond nagy piros szegfűcsokrot hozott a kertjéből. Amikor előadás után kiléptem a kiskapun, az emberek megrohantak, kitépték kezemből a virágot és mindenki kért belőle egy szálát. Utána hazafelé bandukoltam, felültem a villamosra és a pislákoló lámpa fényénél egy kedves öreg papot láttam meg, ott ült velem szemben, a kezében egy törött szárú kis szegfű volt, mosolygott és elgondolkozott. Könyeztem a meghatottságtól, akkor éreztem először, hogy sikerem van.*

— *Mikor ér rá arra, hogy anya legyen?*

— *Minden szabad időmben az vagyok. Ha nem filmezem, akkor amig este a színházba megyek, mindig a gyerekekkel vagyok. Ezért nem járok sehová, úgynevezett társadalmi életet sem élek. Pipi nem nagyon respektál, vele elrontottam a dolgomat, túlságosan sokat hancuroztunk együtt, túlságosan egyenrangúak voltunk. De a kiskfiamhoz igyekszem szigorú lenni. Ó már komolyabban vesz, ha *összeráncolom homlokomat és azt mondom, hogy „argumburgum”, akkor megszeppen, elcsöndesedik és halkán megszólal: „édesanya haragszik”. Hát nem óriási eredmény ez? ...**

Partnerem, illetve völgyényem: *Latabár*, ez az első alkalom, hogy együtt játszunk.

— *Megnézi magát a filmen?*

— *Nem szívesen. Mindig elkieserédem, amikor magamat látom. Sohasem tetszem magamnak. Mindig azt érzem, hogy rossz, amit csinálok, jobban is el tudnám játszani. Mindenkitől el vagyok ragadtatva, csak magamtól nem és elámulok azon, hogy másoknak tetszem. Nem is értem... A színpadon rögtön érezzük a hatást, ha valaminek nincs sikere, a következő jelenetben igyekszünk mindent helyrehozni. A filmen nincs módunk erre. Az élő szó elszáll, de a film megmarad...*

— *Színpadon rendszerint hónapokig játszsa ugyanazt a szerepet. Nem únja?*

Gaál Olga:

JANA ÉS ZORSKA...

ANGELO

ANGELO

Janával, a jellegzetes szláv vonásokat viselő szép szőke lengyel újságíróval az egyik bécsi főiskolás otthonban barátkoztam meg hét esztendővel ezelőtt, a „boldog béke” idején.

Azért írom idézőjelben a boldog békét, mert mi, erdélyi magyar leányok, akik román utlevéllel tartózkodtunk az egykori császárvárosban, mindennek, csak éppen boldognak nem éreztük magunkat ebben a „békében”. Szerencsére a tanulás és megélhetés gondoljai annyira elfoglaltak bennünket, hogy nem értünk rá panaszkodni és sohasem irigyeltük meg a világ minden részéből, nemzetéből összeverődött pénzes és gondtalanul élő lakótársainkat. Idővel megszoktuk azt is, hogy az angol, amerikai, francia és svájci leányok szilárd anyagi alapon mozgó nagyvilági életstílusát ártogatták a „kisantant leányaira” és a cseh, szerb, román meg szlovák leányok, — a majmolást anyagiakkal ugyancsak győzve — hallatlanul felettünk képzelték magukat a kulturával összevetésztett civilizáció terén.

Jana, a huszonkét esztendő, nagyon intelligens és tehetséges pózei újságíró melegegett hozzám leghamarabb az otthon lakói közül, ami nem esoda, mert egyetlen kártársra voltam a százötven leány között. Esténként, amikor Janának nem volt érdekesebb programja, lengyel újságok és képeslapok garmadájaival vonult át hozzám és a fehér vaságy szélén egymás mellett ülve tea- vagy feketekávéfőzés közben, éjfélnyúló beszélgetéseket folytattunk francia szavakkal fűszerezett német nyelven. A Jana lágykiejtésű, ny-betűktől nyüzsgő beszédét nehezebb volt megérteni, mint a bécsi házmesterdialektust, de az én keményen ropogtatott német szavaim sem jelentettek sokkal könnyebb feladatot számára. Idővel mégis annyira vittük, hogy a lapjainknak küldött bécsi tudósításainkat németre fordítva felolvastattuk egymásnak.

Janának Pilsudski marsall volt az eszményképe és amikor a marsall arcképével telített színes albumot lapozgatta, valósgal extázisba esett. Janát lángoló idealizmusával, rajongó természetével nemcsak szerettem, de csodáltam is egy kicsit. Az a terhesen mély hallgatás, amelyet kisebbségi sorsban élő magyarokban az állandó elnyomatás, megaláztatás és súlyos életküzdelem érlelt meg, mindig jólesően oldódott fel bennem a könnyed, kedves, derűsen rajongó Jana társaságában. Egészen közel mégsem kerültünk egymáshoz lelkiileg, mert Janával csak ezekben a meghitt beszélgetésekben voltunk igaz és őszinte barátok. A mindennapi életben közös foglalkozásunk ellenére ritkán találkoztak utaink. A könnyű vér leküzdhetetlen csillognívágása és az egyéves párizsi élet messze sodorták tőlem életstílus tekintetében. Az akkor még annyira gondtalan és csábításokkal teli pompás császárvárosban. Léhaságba csapó bohém életmódjának szellemes momentumain jóízűeket nevettem, néhanapján erkölcsi prédikációkkal utantam és pénzét sohasem kölcsönöztem neki csokoládéra meg cigarettára, — mert nem volt miből. Jana egy szép napon váratlan hirtelenséggel hazakézült Lengyelországba. Amikor a kedves diaktanya kapuján elbúcsúztunk tőle, minden leányt keblére ölelt és összecsokolott — még halálos ellenfelét, az éjfélete ukrán szépséget is. — csak a kölcsönzött pénzt nem adta meg senkinek...

Ez volt Jana, a szép szőke, bohém lengyel újságíró, a háborúelőtti Lengyelország leánya. A nagy történelmi tragikumba fulladt Lengyelországa...

Zorskával, a másik lengyel leánnyal, a budapesti otthonban kerültünk össze négy esztendővel ezelőtt. Alig húsz esztendő volt akkor. A háború borzalmas vihara szétáldta családi fészkeket és ahányan voltak, annyi felé sodorta őket. Zorska, a nagyon törekeny fizikumú, finomvonású és férfias energiáról tanuskodóan keményrezárt, keskenyajakú lengyel diákleány az

egyik budapesti otthonba került négy évvel ezelőtt, szörnyű háborús élményekkel a háta megett. Orvosnő nővére valahol Egyiptomban gyógyítja a betegeket, fővérei, sógora szintén külföldön dolgoznak, katonáskodnak, öreg szüleik pedig otthon, bizonytalan sorsban reménykednek és várják haza szétriasztott családtagjaikat.

Zorskának a szájából — amióta ismerem — soha egyetlen panaszzót nem hallottam, szemében egyetlen könnycseppet észre nem vettem. Budapestre érkezése után nyomban munkához látott, beiratkozott az egyetemre és megfeszített akaraterővel tanult. Magyarul egyetlen szót sem értett, francia és latin tudományos könyveket böngészett eleinte. Később az asztalnál már megkockázott egy-egy magyar mondatot, kegyetlenül rossz kiejtéssel, küszködve, de nem restelte, csak mosolygott hozzá kedvesen és élestekintetű szürkés-kék szemével figyelte a szánkat, hogy megtanulja a magyar szó helyes kiejtését. Másnap már sokkal jobban hangzott, amikor a kenyeret vagy a levesestálat kérte...

Nyári vakációban, egy fullasztó meleg vasárnap délután, az erkélyen egymás mellett napoztunk véletlenül és alig akartam hinni a füleimnek, amikor a sok gondtól, futkosástól, kemény szellemi munkától csontig lefogott Zorska csaknem folyékony magyar nyelven beszélt hazájáról, otthonáról és magáról. Elmesélte, hogy első gimnazista kora óta benne volt a hazafias lengyel leányifjúsági mozgalomban, amely olyasféle, mint a mi leventeleánynevelésünk. A nyarat mindig falun töltötték a nép között, ahol az ősi lengyel néphagyományokkal töltekettek és cserében kétkézi munkával segítettek a mezőn dolgozó lengyel anyáknak a háztartásban és gyermekeik gondozásában. Ünnepek pedig szórakoztatták és nevelték a falusi népet. Óh, de gyönyörű élet volt az. — sáhajította vissza a boldog idöket. De a háború, ez a borzasztó háború mindennek véget vetett. Most hát csak tanulni, tanulni — ismételtelte fanatikusan — és később majd minden jóra fordulni!

Zorska nem könnyezett, nem panaszkodott és nem rajongott, de hangjából szinte félelmetes akaraterő és elszántság csendült ki.

Az egyetemen magyar kártarsa szerette meg a kemény-akarátú és a fanatizmusig hazaszerető kis lengyel leányt, akire nagyszerű anyagi helyzetet biztosító házasság várt...

Zorska — nem tudni miért — nem ment férjhez, ellenben az idén már kezében lesz a magyar diploma. Minden idejét az egyetemen és a gyógyszerteráiban tölti, ahol kiségit, recepteket taksál, hogy saját erejéből tarthassa fenn magát. Csak vasárnap pihen ki úgy ahogy egészheti robotját! Honfitársaival állandóan szoros kapcsolatot tart fenn. Mindig viharvert külsejű menekült lengyel diákokkal és diákleányokkal látni. Együtt járnak el néhanapján az Operaház legolcsóbb helyeire, együtt dugják össze fejüket szörnyű lelki tusakodással mindennap a bel- és külföldi lapok fölött.

Zorskát és honfitársait tanulmányain kívül csak egyetlen dolog érdekli: mi lesz Lengyelországgal, a drága és pótolhatatlan lengyel hazával?!

Ők már nem fennhéjázók és nem elbizakodottak, mint a nagyzási hőortba és léhaságba tébolyult háborúelőtti lengyel fiatalok.

— Önzök mi sem lehetünk ma, amikor a világ népei annyit szenvednek, — mondotta Zorska a napokban, amikor az ebéd és munka között hárompernyi beszélgetésre álltunk meg a kapujában. — Az egoista embernek ma már nincs helye az új világban — hangoztatta, miközben szigorúan villantak szürke szemei. — Mi is engedünk, persze, hogy engedünk. Csak egyből nem engedhetünk, hogy a mi hazánk megint szabad legyen!...

Amikor a kollégium kapuján kiérve kétfelét állunk, a szegényes öltözött lengyel ifjú már ott várt Zorskára és égő kíváncsisággal leste, hogy a leány felbontsa a hazulról, lengyel honból érkezett levelet. A sápadtarcú honfitárs gyors mozdulattal télikabátja alá nyúlt és a hátsó nadrágzsebéből éles tört kapott elő és udvariasan odanyújtotta, hogy a drága levelet szabályszerűen bontsa fel vele.

Zorska, az új Lengyelország leánya!...

Máxmer
BUDAPEST, IV., VÁCI-U. 1.

blúz,
fehérnemű,
pongyola

Farkas István:

Kék orchideák

Ebben a felfordult világban ritkán kerül az ember kezébe ten-
gerentúli újság, ked-
ves Lilli Storm és meg-
is, a sors úgy akarta,
hogy egy kéthónapos
Newyork Times-pél-
dány jusson el hoz-
zám. Pontosan az,
amelyben a maga házasságának híret kö-
zölték. Igen, a lapban benne van, hogy
Phileas Waner, ezidőszerint a hadsereg
tagja, egyébként az United Steels Com-
pany főtisztviselője, feleségül vette a flori-
dai Storm-család leányát, Lillit és
kívánunk az új házaspárnak békés otthont,
jó boldogulást, egy sereg gyereket s maj-
dan, mikor életük holdja apadni kezd,
meleg szeretetteljes kis helyet a kivirág-
zott családban. Talán e legutóbbi kíván-
ság az igazán őszinte és teljesedésében
a legkívánatosabb, mert aki elérheti, hogy
örögsége nyugodt, boldog és simogatóan
meleg lehessen, az mindent elért, amivel
az istenek e földön megajándékozzák. A jó
örögségben benne van a jól átélt fiatalság,
a harcos ifjú évek utáni életgyensúly
pedig egészen értékes ajándék, hiszen az
alkotó emberből bölcselkedő öregge neme-
sült lény nemcsak tiszteltreméltó, hanem
szent is a maga igazságában vagy enyhe
tévedésében. Reméljük, hogy maga is ilyen
jó öreg kávénéni ke lesz egyszer s hiszem,
minél közelebb kerül ahhoz a félreértett
jóléteményhez, ahol a földi élet véget ér,
annál erősebben ver gyökeret szívecskéjé-
ben az örökkévalóság titkai iránti érdeklő-
dés. Ez pedig, Lilli, az igazán szépen be-
fejezett élethe! egyértelmű.

Mindent szívesen és szívből kívánom
magának.
Tudniillik ha valaki reménytelenül haj-
lik bizonyos törvényszerű s hitünk szerint
elmaradhatatlan végső igazságtérés felé,
ahol a hiszemben, hogy rendes életmódja,
kérelebbe szorított szenvedélyei, önmeg-
tartóztatása révén kedvező ítéletet kap. —
akkor maga az, kedves Lilli Storm. Tudja,
az úgy van, hogy az ember néha olyan
bűnöket követ el, melyekről nem is tud s
az értelmet növelő idők folyamán szívesen
menti fel önmagát oly ítéletek alól, me-
lyeknek meghozatalára nem ő illetékes.
É bizonyára maga is elfelejtette már, mi
történt Tarpon Springs korallzátonyain,
valahol Cedar Cays vidékén, ahol maga
egy embert, még hozzá olyan embert, akit
szeretett, hihetetlen egykedvűséggel kül-
dött a halálba. Tudom, hogy a fiatalág
még ma, ebben a kézzelfogható, szilárd
cselekményekre felépített materiális világ-
ban is félig álomszerű korszak az életben,
az álmok pedig szívesen foszlanak szét az
első napsugár érintésére, mint elhasznált,
fakult selymek — mégis, mikor magáról
és fészekrakásáról olvasok, eszembe jut
szegény Cristian Holder, akinek esetét ten-
tebb érintettem.

Akkor maga tizennyolc esztendő, finom,
ápoltt, tőrökény kislány volt. Holder pedig
tagbaszakadt szivacsahalász. A maga pa-
pája volt a gazdánk s mikor maga a ha-
jónkon megjelent, maga Cristian Holder
csodálkozott legnagyobbat, miérei szeretett
beléje. Érdekes, hogy az ilyen gyenge nők
mindig szívesen tájékoznak ki szívüket a nagy
dorab, szögletesmódorú és erőteljes férfiak
előtt. Maga is ezt tette. Emlékszem, hány-
szor álmékkodtam, mikor Holder, a leg-
valkérebb búvárok egyikének vastag fehér
öltönye a szőlben a maga kékpírósávos,
kacéran rövid szoknyájával simulott össze s
nem tagadom, mindent elkövettem, hogy
Holder helyébe magam kerülhessek. Ki

tudja, hová vezetnek a fejlemények, ha
közbe nem jön az a pompás márciusi nap,
melyen Holder búvárnak meg kellett hal-
nia. Hiszen maga az édesatyja szemébe
mondta, ha kell, inkább a Holder szeretője
lesz s csak az esetben mond le erről, ha
feleségül adják hozzá.

Láttam szeme tüzeiben, hogy komolyan
határozott. Tudtam, hogy maga akkor
egyáltalán nem gondolt arra, az ember
földi szenvedélyei csak színes felületek s
ezek akkor kezdenek csillogni, ha az ember
elfeledkezik róla, hogy az élet, a lét teljes-
sége mégis csak más, nem pusztán a sze-
relem. Ki erősebb a lányoknál, ha a szere-
lemben elhatározzák magukat? Messze el-
marad itt a férfi ereje és állhatatossága.

De az a márciusi nap elkövetkezett. Lát-
tam magát, amint pitizve kér, vigyújk el
az újonnan feljédezt szivacsletelepre. Jó,
jőjjön, tanulja meg, milyen az igazán fér-
fius mesterség, melyhez nemcsak vak-
merőség, ügyesség, hanem erő, kedv és
szennvedély is szükséges. A szivacsahalászat
nemcsak azért veszélyes, mert ott nagy
szivacsok vannak, ott érzi jól magát a
cápa, hanem mert a szivacsok erdejében
bujkál a legtöbb pólis s ezek pompásan
értékes hozzá, hogyan kell végezni a
búvárral.

Cedar Cays korallzátonyain ismerkedett
meg maga, Lilli, a tenger igazi szépségei-
vel. A tenger olyan, mint a lélek. Nem
akkor szép, mikor a felülete háborog, ha-
nem ha az ember sejtetlen mélységeibe te-
kinthet. Maga ott állt a korlátnál, kék
üvegeken át a vízbe bámult s egyszerre
hozzánk rohant.

— Állítsák meg a hajót! Nekem olyan
orchidea kell! Itt van alattunk! Valaki
hozzon nekem kék orchideát!

Összenéztünk, mi, férfiak. Ismertük azt
a szivacsfejtaát, amely tényleg hasonlít az
orchidához, a színe, míg ki nem iszapol-
ják, az égbolt legazurabb színpompáját is

hátrébe szorítja. Am azt is tudtuk, hogy
nemcsak magának tetszik ez a szivacs-
fajta, hanem a cápáknak is, melyek bódul-
tat és szerelmesen fürjék de magukat a
hezacintellidae-családba tartozó üvegsvi-
acsok meleg, dúis ölébe s messze vízekről
eljönnek, hogy különös szenvedélyüknek
hódoljanak. Férfias büszkeségünk tiltotta,
hogy e veszedelmekről beszéljünk. Meg-
kísérlettük, hogy a kék szivacsokat, a maga
vízi orchideáit lebecsüljük, elmondtuk, mi-
helyt szárazra kerülnek, kék színük pisz-
kosszürkévé minősül, nem ér az egész
semmit, így meg úgy. De maga folyton a
kék szivacsért esdedelt. A könyörtelen
sors választotta a maga finoman ivelt
száját arra, hogy elérje azt a férfit, aki
félrevont s így szolt hozzám:

— Lilli nem ad helyt hazugságainknak.
Igy hát megkísérlem s leszálok egy kék-
szivacsért.

Tíz perc múlva Cristian, mindkét mar-
kában súlyos vasdarabbal, késsel az övé-
ben, a tengerbe vetette magát. A vas-
darabokat, ha feneket ért, a lábára csu-
tolja, az orrára szíjazott oxigéndoboz
nyolc percnyi időt enged a munkára oda-
lenni — talán sikerül levalasztania egy
szivacsot s maga rájön, hogy hazudtunk,
hiszen ez az állat valóban a legszebb
csokor, amit Neptunus atyánk valaha is
kaphatott — jaj, csak közbe ne jőjjön
valami...

Sajnos, közbjött.

Az első félóra végefelé a hajó mellett
piros foltcskák jelentek meg a víz színén.
Cristian Holder felküldte hozzánk a halál
nevjegyét. Bizonyára üdvözölni akarta
magát, mint tették a gladiátorok az aré-
nában, mielőtt végső harcra indultak.
Akire egy női szempár visszacsillant,
könnyebben halt meg, mint akit a korbács
kergetett harcra. Még vártunk tíz percig.
Maga csak állt és nézett lefelé. De a nap-
sugarak kedvezőtlen szögben érték immár
a vizet s az előbbi tündérlátvány azzá
vált, amit előre jeleztünk. Piszkosszürke,
fenyegető bizonytalansággá. Aztán felcsat-
lant a kapitány parancsa:

— Irány marad. Félgözzel előre...

Maga akkor döbönt rá, hogy valaki
örökre elbúcsúzott tőlünk.

Vajon most, amikor a maga életében
megjelent az igazi hős, lovag, gladiátor:
a főkönyvelő úr, sejt-e, Lilli, hogy ha
majd a teste lerokkad az édes anyaföldre,
telkenek számolnia kell valamiért, ami el-
intézetlen akta maradt egyelőre az örök
bírósg irattárában? Ott, sajnos, semmit
el nem felejtene, mert egy emberöltő ott
nem létező, hanem csak múlt pillanat,
talán annyi sem s az égi bírának igen jó
az emlékezőtehetségük. Talán, ha majd
gyermekei sokat inádkoznak magáért,
megenyhűlnek a maga számára is az üd-
vözülés feltételci. Lám, egy újsághír mő-
gött mi mindent rejlik, Lilli — ezért köte-
lez bennünket óvatosságra minden vád,
ítélet, vagy szépség és ígéret. Ez a szivacs-
historia is arra tanít, hogy végeredmény-
ben is egyikünk sem ismeri a másikat s a
szerelemben, lázban vagy halálban se tud-
juk fellalálni a velünk közös tető alá ke-
rült embertárs makulátlan múltjának tudat
alatt elkövetett, felelősséges bűneit. S így
joggal kívánhatok magának, Lilli, a tör-
téntek ellenére is jó, boldog, nyugodt éle-
tet, egy sereg gyereket s egy meleg sarkot
a lakásban, ha öregkorára eszébejut a múlt
s ebben a kék orchidea Tarpon Springs
alatt a zátonyvidéken...

Miért szenved?

Számtalan emberen segít a Pyramidon tablettá.

Ön sem kivétel!

Pyramidon
TABLETTÁK

A KÖLTŐ TITKAIRÓL BESZÉL

Szabó Lőrinc

ANGELO PHOTOS

— Mi a költő?

Feketekeretes pápaszeme mögül Szabó Lőrinc csodálkozóan néz rám. Mint aki azt mondja: hogy lehet ilyet kérdezni? Hát lehet valaki más is, mint költő? Olyasfajta állapot az övé, mint a szerelmesé, akit annyira elborít a tűz, hogy azt hiszi, szerelmén kívül egyéb sincs a világon. Szabó Lőrinc a szavak, az érzelmeik, a rímek és ritmusok szerelmese és művésze. *nem tudja a titkot, mert ő maga a titok.* Minden rendkívüli tehetség titok és rejtély, megfoghatatlan és megmagyarázhatatlan: távoli üzeneteit inkább érezzük, mint értjük. Amikor verset olvasunk, amikor együtt repülünk, libegünk, szárgundunk és álmundunk a költővel, *egy kicsit magunk is költőnek érezzük magunkat.*

Szabó Lőrinc felémfordítja sápadt arcát, szemében egy kis gúnyos fény villan meg. Megismétlem a kérdést:

— Mi a költő?

— Honnan tudjam én azt? *Vagyok, tehát költő vagyok!* Csodálkozom, hogy nem mindenki az. Hiszen olyan egyszerű az egész! Sok tekintetben nagyon egyforma, gyári termékek, tömegcikkei vagyunk a természetnek, ahogy Schopenhauer mondta. *Mindenki észlel és érez.* Örül és szomorodik, mindenkinek van érző húsa, reagáló

idegzete, mindenki éhez, fárad, örül a napnak, szerelmes, megnősül, fél a haláltól vagy keresi a halált. *Ennélfogva, ami a tartalmat illeti, mindenki költő vagy legalább is az lehetne.* A különbség a költők és a nem-költők közt nem is az érzékenységben van, hanem a kifejezőképességben. A sok-sok majdnem egyforma, élő hegedű közül egyik-másik megszólal és örül neki, hogy meg tud szólalni. *A megszólalók a költők.* Egyébként lényegében azonosak a többi emberrel.

— *A közhit azt hirdeti, hogy a költészet mindent rózsaszínű fénybe burkol, a költő a csunyát is szépnek látja...*

— *Utálok azt a költőt, aki hazudik, szépeleg és akármilyen okból hízzeleg a közönségnek.* Szerelmében, tudományban és politikában, mindenben könnyű ábrándozni, de roppant nehéz meglátni a valóságot. A valóság mindennél izgalmasabb, tarkább, érdekesebb. A szépség csak az egyik arca, ritka arca! A valóság a legnagyobb misztikum! *Engem a valóság álmai izgatnak.*

— *Hisz-e az ihletben?*

— *Az ihlet minden életkorban más és más.* Állandóan nő és fogy. A húszéves lélekre minden azon frissiben hat, ő még »üres«, könnyen töltkezik. Harmincéves korában azonban már nagyon sok élmény és emlék raktározódik fel benne, aztán még több és több. Közben rengeteg élmény lelepleződik, rengeteg másról viszont kiderül, hogy állandóságában, ismétlődő voltában sokkal fontosabb a pillanatnyi »friss« rezdüléseknél. Mindez az élményanyag folyton erjed, keveredik önmagával és a kikerülhetetlenül érkező új impressziókkal s így aztán az idősebb — mondjuk: középkorú — költő tulajdonképpen akkor is tele van »ihlettel«, amikor semmit sem »érez«.

— *Vagyis az emlékezet...*

— ... úgy van, az a legnagyobb ihlet-raktár! Az új élmények folyton besorakozódnak a régiékhöz, sokat újra felragyogtatnak közülük és így valami szakadatlan titokzatos vértömlesztésben lüktet egymásba pillanat és tartam. *Nem lehet öltözészerűen úgy csokolózni, vagy úgy csodálni az alpesi naplemente tűzét, mint első alkalommal. Az öregedés egyszerre szegényíti és gazdagítja.*

— *Milyennek látja a költő a mai nőt?*

— *Nem hiszek abban, hogy a nő régen más volt, mint ma.* Minden női típus megkapja a maga hódolóját. Amit az idők folyamán tipikusan, feltűnően »mai« nőnek neveztek, abból minden korban aránylag nagyon kevés volt. Az állandó: az örök nő. Az irodalomban mindig megrajzolták a realista és az argyali, a kövérkés és a soványkás, a fenséges és a naív, a dolgozó és a léha női szépséget és ugyanígy minden elképzelhető egyéb ellentét-párt. *Egyáltalán nem biztos, hogy azok a nőidélok, melyeket egyes nagy költők és festők tiszteltek, csakugyan a kor ideáljai is voltak.* Az éllel elsüllyed, a művészet megmarad és utólag esetleg félrevezeti a kultúrhistoriát. Sok úgynevezett »mai eszmény« csak életen kívüli és pillanatnyi intermezzo a tömeg lelki életében, a moziiban és a mozibóljövők közt.

— *Hogyan ír verset?*

— *Valami megüt, egy kis érzéki észlelet, nálam rendszerint a látásnak vagy a tapintásnak valamilyen közlése, azon eltűnő-*

döm, próbálok megérteni, megfogalmazni. Így indul a dolog.

— *Igen, így a pszichikai folyamat. S milyen az írástechnikai?*

— *Rendkívül sokféle. Néha félórásig, máskor tíz évig írok egy verset. Az a baj, legtöbbször nem érek rá kibontani a jelentkező inger tartalmát, ilyenkor a két-három első tudatosult szót feljegyzem és elteszem. Ezerszám tele vagyok mindenféle töredékekkel, közülük sok később már teljesen értelmetlenné válik.*

— *Hogyan befolyásolja munkáját a hangulat? Ha jókedvű, vidám verset ír, ha szomorú, bánatosat?*

— *A sikeres munkához elsősorban lelki-szellemi koncentráció kell: ez még idegen hangulatokat is legyőz. Így aztán egy szomorú percben megírható egy előzetes vidám perc tartalma és fordítva.*

— *Az előbb azt mondta, nem ér rá. Mi mindent csinál?*

— *Azt hiszem magamról, hogy harmincegyen szabernék az életét kell élnem. Ezért érek rá arra, hogy költő legyek és ugyanazért is nem érek rá. Családapa vagyok, szerkesztő, »tanár úr«, turista, a világ egyik legszorgalmasabb olvasója, rádióelőadó, érettségi tétel, saját főtítkárom és egyszerre vagy tízféle magánember.*

— *Miért nem ír regényt?*

— *Sose értem rá, hogy hosszúléleketű munkát írjak: ezért lettem lírikus, ezért lettem a kurta műfaj szolgája. Különböző minden műfaj líra. Ha a költő magáról pletykálkodik egy életen át, hát akkor a regény is egy hosszú pletyka. De azért eszedekes volna már egy önéletrajzi regényem, a gyermek- és diákkorom története.*

— *A színpad nem érdekli?*

— *Tizenöt éve jóslják, hogy felébred bennem a drámaíró. Eddig még nem tette.*

— *Szeretném, ha a műfordítások nagymestere mondana valamit a versfordításról.*

— *A versfordításnak sok tekintetben éppen olyan nemzeti szerepe van, mint az eredeti költészetnek. A legnagyobb költői világsiker műfordítói siker: a Bibliáé. Mutogatni akarom távoli országok és korok költőit, akiket személyes, élő barátainak érzek és ezt nem tehetem másként, csak úgy, ha igyekszem magyarázatosan elmondani azt, amit ők mondtak el nekem. Amennyire csak lehet, olyan pontosan.*

— *Mi a tilka annak, hogy olyan szépek a műfordításai?*

— *Igyekszem tökéletesen pontos és természetes lenni a tolmácsolásban. Ezenkívül munka közben — folytatja mosolyogva — egy szópárosszonnal csatlakozom.*

— *Hogy-hogy? Kivel?*

— *Kivel? Ugyan már! Hova gondol? Csak a Muzsával, a többezeréves Melpoménéval.*

— *Utolsó kérdésem: mit csinált a Baumgarten-díjjal?*

— *Vettem belőle néhány könyvállványt, íngel, aztán egy fonékéft, végül egy kacsalábban forgó várkastélyt és most alkuszom a napra, a holdra és a csillagokra...*

SELO OTOS

A FOG

IRTA:
Fendrik Ferenc

— Készültél? — szuszogta a kövér Pokorny. Koller az orra tövét vizsgálta egy kis zseb-tükörben, ahol a bajusznak kellene sarjadni, nőni, diadalmasan kifőnni a világba. De, sajnos... szó se volt semmiféle diadalmas kitörésről, néhány vérszegény szálcuska csúfoskodott csak a szája szöglete felett. Az egész osztály komolyabb eredményt tudott felmutatni bajuszilag, mint ő, még ez a da-

gad! Pokorny is. Rettenő szegény, férfi legyen a talpán, aki el tudja vesezni.

— Készültél? — kérdezte mégegyszer komoran Pokorny, hogy megnyugtassa magát. Nagyon jól tudta, hogy Koller nem készült, de mégis hallani akarta a bizonyosságot, hogy ketten szurkolnak. Ugy könnyebben kibírja az ember. Nem mintha ő nem készült, de valahogy olyan szerencsétlenül volt megszerkesztve az idegrendszerre, hogy egy csepp önbizalom se szorult bele. Ugy ült be a padba minden reggel, hogy nem tud semmit és irgalmatlanul be fog szekundálni. Előérzete rendszerint be is teljesedett.

— Hagyj békén, mert a falhoz kenlek! — morrant rá Koller és dühösen lépdesni kezdte azt a néhány árva szőrszálat.

Pokorny ijedten nyomta bele fejét a fizikakönyvébe; Kollerrel nem tanácsos kikezdeni. Pedig Kollernek, ennek a meztelenszájú óriásnak, vajból volt a szíve. Félszemmel odapillantott a megszeppent kis kövérre s már meg is bánta, hogy úgy rá-főrdött.

— Mit érdekel, hogy készültem-e? — fordult feléje valamivel enyhébb hangon.

- Én... én...
- Ne dadogj. Nem eszlek meg.
- Azt hiszem, ma mind a ketten felelünk.

— Na és? — kérdezte Pokorny olyan fölényel, mintha akkora bajusza volna, mint egy huszárőrmesternek.

— Nem tudok semmit. Ha ma beszédek, elvág a Huszovszky.

— Miért nem tanulsz? Tanulj, akkor majd nem vág el! Mit képzelsz? Csak süttetni akarod a hasadat a nappal? Meg zabálni?

Roppantul tetszett neki ez az atyai hang. Ő is mindig ugyan-ezeket a szemrehányásokat kapta odahaza.

— Isten bizony, egész nap tanultam. De mit csináljak, ha nem értem ezeket a nyomorult hajtásokat?

— Vágd be, ha nem érted.

A kis kövér Pokorny kétségbeesetten meredt az össze-gyűrt, agyonfirkált lapokra.

— Mi lesz velem, — suttogta. — Biztos, hogy felhív...

Másodikat csengettek. Az osztály zibongása hirtelen alább-hagyott. Huszovszky tanár úr két percen belül itt lesz s ha nem fogadja halálos csend, Istennél a kegyelem. Koller is egyszerre szorosnak érezte a gallérját. Tágitáni próbálta, odaadta a mutatóujját, húzogatta az ádámcsukléja előtt, de hiába. Nem a gallérban volt a hiba. Majd hanyag előkelőséggel a padra csapta a fizikakönyvét.

- Mi van feladva? — bökte oldalba Pokornyit.
- A hajtások... az összes...
- Na, nézzük...

Tudta, hogy már úgyszólamint minden mindegy. Csak csoda segíthet rajta. Például, ha leszakad a mennyezet és a romok eltakarításáig felfüggesztik az előadást. A romok eltakarításával ki lehetne húzni az időt az óra végéig.

Belépett Huszovszky tanár úr. Egy-két percig elbabrált az osztálykönyvvel, beírta a napi anyagot, a hiányszókat, aztán elővette a noteszt a bal kabátzsebéből. Megdermedt még a lélekzet is. Hosszú, csontos ujjai pergették a lapokat.

— Polgár.
Polgár elindult a hátsó padból.

Pokorny, akinek közvetlen közelében vágott le a mennykő, sápadtan, gyöngyöző homlokkal emelkedett fel Ludányi széles háta mögül. Egyelőre elmúlt a veszély.

Koller úgy tett, mintha egyáltalán nem érdekelné az egész ügy. Unott, egykedvű arccal nézte a padon ketyegő óráját, csak a fogát csikorgatta össze, úgy akart gyorsaságot szuggereálni a kétségbeesítő lassúsággal mászó mutatókba. Nem, őrajta senki ne lássa, hogy szurkol.

Smart
A NŐS
ARCÁPOLÓ KÜLÖNLEGESSÉGEK

Arctisztításhoz: Liquid cleanser olajos arclemasó

Száraz arcbőrnek: Night cream zsíros bőrtápláló

Kikészítéshez: Day cream a fénytelen puderálap

Perfumery
Smart v. Bécsi utca 9.

Odakinn, a katedra előtt. Polgár nem tudott semmit. A tanár úrnak már fogytán volt a türelme.

— Mi lesz velünk, Koller. — vacogta Pokorny és gyűrte, markolászta a zsebkendőjét.

- Tanultál volna, csirkefogó.
- Nézze, Polgár, mondja meg őszintén, hogy nem készült.
- csengett élesen a tanár úr hangja.
- Tanár úr, kérem, én készültem...
- Ugyan. Menjen a helyére. Nem szégyeli magát?
- Polgár a helyére botorkált.
- Palkovics.

Pokorny halálráváltan nyögte:

— Nem megy le a pö-betűsökről.

Palkovics se tudott semmit.

Koller a mennyezetet nézte és várta a csodát. Arra számított, hogy Palkovics majd tud valamit és a tanár úr elvessződik vele az óra végéig s rá már nem kerül sor. De ez a gazember se készült.

Pokorny könyvében a fogát ráncigálta zsebkendős kezével. Multkor Balogh Tóni odavágott neki, azóta mozgott az egyik szemfoga.

— Elég volt, Palkovics.

Palkovics is elvészett. És most rettenetes csend következett. A tanár úr hosszasan jegyzett valamit, aztán csak keresgél a népszerű, előre-hátra forgatott. Ezekben az idegőző pillanatokban Pokorny egyszer csak vértelen, elkínzott arccal Koller elé dugta a zsebkendőjét.

A fogu volt benne.
Koller agyán valami átvillant.
— Add ide.

Szegény, kis kövér Pokorny gyamufiánul odaadta. Koller pedig beletette a fogat a saját zsebkendőjébe és jelentkezett.

— Tanár úr, kérem, kiesett a fogam.
És bizonyítékul felmutatta Pokorny fogát.

— Jól van, menjen ki.
Koller kisietett, Pokorny pedig félig ájultan bámult utána. Aztán Huszovszky tanár úr újra a noteszébe nézett.

— Pokorny.

ZENÉS ÉBRESZTŐ

Reggeli Rarcolat egy boldog házaspárról

Ajtön a hálószobájából minden reggel az urának jó reggelt kívánni. Ruhája, cipője kezében, egyébként csak lenge hálóingben botránkoztatja meg a világot. Néha fején egy kalapot balanszíroz, nem fér el a karján. Kis cselédjének a seprű megáll a kezében, egy pillanatra eltűnődik, aztán konstatálja, hogy ebben a házban ő az egyetlen normális.

Megáll a dolgozószoba küszöbén, hekiált a fürdőszobába:

— Maga megvan még?

— Még meg! Hogy aludt?

— Pocsékul! Mondtam már, hogy ne hagyjon vacsorázni.

— Ebben a házban szabadság és függetlenség lakik. Akkor rontja el a gyomrát, mikor akarja! Különbönd mondtam már, hogy ne hívjon vendégeket. Valahányszor vendégei vannak, másnap megbetegszik. Hol a vacsorától, hol a vendégeitől. Magának egyformán árt a vendég is, a vacsora is. Külön-külön is megpróbáltatás, hát még együtt!

Az asszony belezökken a dolgozószoba foteljébe. Kezében cipőjét szorongatja.

Alomtól jóllakott szeme lustán pislog. Arca piros, mintha álmából széljárta mezőkön szedett rózsákkal sietett volna haza. Éjjel lefekszik sápadtan, karikás szemekkel, keserű füst szájjal, életunalommal s reggelre, ki tudja, hogyan: piros arccal, friss örömmel rúgja le magát a takarót.

Az ura kidugja fejét a fürdőszobából:

— Hova cipelte megint a fürdőköpenyem?

— Tegnap vacsorára megettem! Elég rossz íze volt!

— A köpenyem! — A férj hangja vésztojósóan halk. Ettől megijed az asszony, rohan vissza a hálószobába s már hozza is.

— Nézz már rám, no. Itt a köpenyed. Beleheltem, míg hoztam, puha meleget. Most rögtön lepereg a víz rólad. Megszáradsz és szaladhatasz a hivatalba. S a kollégáid majd mondhatják egymásnak: hallottad, milyen hamar száradt meg Bezdáni kolléga ma reggel? Tudod miért? ... Mert a felesége hamar szaladt és hozta a

köpenyt. Kedves kis felesége van a Bezdáninak! ...

— Miért jársz hálóingben, miért nem veszel magadra valamit — szakítja félbe a meginduló zsilipet a siető férj.

— En? Szegény kis Bezdáninének nincs, aki egy pongyolát ráadjon. Különbönd is, csak az arcom meztelen, felöltöztethetnél egy csokkal.

— Nem hagysz békét? Nesze, itt a pongyolád! Hol a karod?

— Itt ni! Itt az arcom is.

Nyújtja az arcát. Az ura siet. Útjába áll fecsegő felesége. Gyorsan megcsókolja, utána kifelé próbálja tuszkolni az asszonyt.

— Az Isten áldjon meg, nem látod, hogy sietek? Nem érem el a nyolc harmincast. Zötyögthetek villamoson. Gyorsan a harisnyám. Add már! Siess.

— Hozom, hozom ...

— Add már!

— Csak tudnám, hova tetted. Elcsavartok. Hallottam olyan harisnyákról, amelyek megúnják a gazdájukat, világáig mennek.

— Csak a te harisnyáid bujdosnak el. Az enyéim ott vannak a nadrágom mellett.

— Hopp megvan! Mindkettő! Elég meglepő. A cipődet is hoztam?

— Nem. Ezentúl én már csak harisnyában fogok hivatalba járni. Add ide a cipőm és mars innen. Így nem tudok öltözni.

— Pukkadjon meg a hivatal! Sose tudok beszélgetni veled a lényeges dolgokról.

— Majd este.

— Este álmos vagyok. Itt a cipőd, nadrágod, nyakkendő. Itt van az egész Bezdáni úr. Hagytál nekem meleg vizet? Persze, megint hideg a tartály. Ebben a házban feleség-üldözés folyik, nem melegvíz! ... Ebben a házban házasság-válság van!

— Julika tündér megint nem pucolt cipőt.

— Add ide, én leszek a Julika. Ilyen fényes cipőkben még sosem jártál. Csak tudnám, hol a pucoló rongy!

A férj üvölt: — Julika, a cipőrongyot!

Julika visszaüvölt: — Hozom!

A feleség pongyolában, még mindig meztelül villámgyorsan fényesít. Közben monologizál:

— Hallod-e, te utolsó! Utolsó vagy, mert több jó cipője nincs gazdánknak, azonkívül piszkos vagy, nemcsak azért, mert sáros vagy, hanem gaz csábító is! Ha mégegyszer Oli kisasszony kollegánknak asztalához viszed gazdánkat, akkor én két kezemmel éjszaka, titokban megöllek, úgy hogy nincs az a suszter, aki feltámasszon. Mert a mi gazdánk hűségese, de te a kezem után egyre jobban fanyesedő, nyomorult lábbeli, te bizonyosan noszogatód gazdánk lábait. Ó nem akar menni, de te gazdánk minden tiltakozása után is odacsábítod. Tanuld meg, hogy te is sírnál, ha a párodát elvesztenéd. Na, úgy-e hallgatsz?

A cipő hallgat, a férj hajkeféje után kap, aztán keze megáll a levegőben. Néma csend. A feleség szalad a cipőkkel.

— Tessék parancsolni, kegyelmes úr. Cipőj várják fenségese lábait.

— Köszönöm. Tényleg fényesek. Tudod, ezek a cipők olyanok, mint az Ingaórák.

Hivatal—otthon, hivatal—otthon. Néha megállnak, néha sietnek. De az útjuk mindig egyforma.

A feleség elismerően bólint. Tényleg, remek cipők.

— Hányórással jössz este?

— Istenem, még nem tudom. És te? Mit fogsz csinálni?

— En? Délután háromkor bemegyek a ...

— Hol a cipőd? — szakítja félbe feleségét a férj.

— Ott ... ott ... benn, — dadog az asszony.

A férj bemegy a dolgozószobába, az egyik fotel mellől felemeli az asszony cipőjét és csöndesen megszólal:

— Ide figyelj, te kényes, te szalagos haszontalanóság. Ha te az én egyetlenemet, akire én titokban egész nap gondolok, el mered csinálni különböző ótói táncos-teákra, uzsonnákra, mindenféle kelekötya lehtëzők közé, ahelyett, hogy itthon ülne és várna engem, mondom, ha el mered csinálni, nem titokban, hanem egész nyíltan, úgy eltáncogjálak, hogy semmi se maradjon belőled, még ez a kis semmi szalag is levegővé válik.

— Így a férj! Az asszony nézi a cipőit. Büsan megszólal:

— Vehetnél egy pár új cipőt! ...

— Majd este beszélünk róla ... Jézusom, nyolc óra hús! ... Nehéz dolog ezekkel a cipőkkel. Isten áldjon, drágám. Hál' Istennek, süt a nap. Nem kell esernyőt cipelni. Kalapom? ... Táska? ... Úgy! ... Köszönöm. Csókollak, kedves.

Megcsókolja és szalad, hogy el ne kesse a vonatát. Arcán mosollyal siet a hivatalba, a reggeli házizene ébresztője sokáig elkíséri s mikor kimegy, az előszobáját nem csapja be. Csöndesen teszi be.

Hálából.

M. B.

Az étkezés — energiafogyasztás?

Hihetetlenül hangzik, pedig bizonyos esetekben így van és ezt magunk is tapasztalhatjuk. Bőséges villásreggeli vagy ebéd után az ember elnehezül, álmos lesz, a vér bővebben áramlik az emésztőszervekbe, hogy azok munkáját segítsék. Így az agyba kevesebb jut, ez okozza az álmoságot, bágyadtságot bőséges étkezések után.

Az emésztés munka! És munkamegtakarítást jelent, ha a szükséges tápanyagot könnyen emészthető, süritett alakban vesszük magunkhoz. Így például három kávéskanálnyi a jóízű SALVE tápszerből a reggelibe vagy uzsonnába keverve, annak táptértékét tetemesen fel fokozza. A SALVE igen rövid idő alatt könnyen felszívódik szervezetünkbe és álmoság, telítettség érzés, energiapazarlás nélkül teljes testi és szellemi frisseséget biztosít.

Karlsbadi ivókúra
otthon!

KARLSBADI
MÜHLBRUNN

eredeti természetes gyógyvíz

Máj-, epe-, gyomor-,
bél- és anyagcsere-
betegségek
természetes
gyógyszere

KARLSBAD

Orvosi tanács
kikérendő

Ismertetővel
szolgálat

ÉDESKUTY RT.
BUDAPEST
ERZSÉBET-TÉR 8

Az elvált házastársak gyermekei

A világon mindenütt ismerik az úgynevezett »texasi törvényt«, amely kimondja, hogy azok a házastársak, akik elválnak, elvesztik szülői hatalmukat kiskorú gyermekeik felett, a szülői jogok az államra szállnak. Az állam feladata elbírálni, hogy a válás után meghagyható-e mégis a gyermek valamelyik szülő mellett, vagy intézetbe adják.

D. Faville szenátor, aki harminc évig volt válóperes bíró Párizsban s elnöke annak a bírói bizottságnak, mely a válóperes szülők gyermekeinek életfolyását tartotta ellenőrzés alatt, nemrég azzal lepte meg a franciákat, hogy vezessék be ott is a »texasi törvényt« vagy pedig hozzanak olyan törvényt, amely kimondja, hogy azok a házastársak, akiknek kiskorú gyermeke van, nem válhatnak el, csak valami egészen rendkívüli okok miatt. Faville szerint azért volna szükség erre a törvényre, mert a háború kitörése óta pontosan négyszáz százalékkal emelkedett a válások száma. Ennél is meglepőbb, hogy az emelkedés háromnegyedrészt az olyan válások teszik ki, ahol a nő indítja meg a válókeresetet.

Mi ennek az oka? — veti fel a kérdést Faville. Míngyárt meg is magyarázza egy statisztikai kimutatás kíséretében. Megállapítja, hogy a harctérről vagy hadifogságból hazatért francia katonák húsz százaléka kap szerelmeslevelet, melyet a legtöbb esetben a feleségek bontanak fel a levelekből »csinos kis regények« kerülnek napfényre. Az is előfordul, hogy a válóok az úgynevezett »harmadik«, vagyis: a hazatért katona nyomában, hosszabb-rövidebb idő múlva megjelenik a szintéren egy ismeretlen hölgy, leány vagy asszony s követeli, hogy szerelme váltsa be házassági ígérteit.

A lényeg azonban mégsem ez. A hasonló »kalamitásokat« elintézik az érdekeltek felek vagy a bíróságok. Az elváltak majd csak megtalálják a maguk boldogságának további feltételeit, bár — ezt is a válóperes bíró mondja — régen bebizonyosodott igazság, hogy az elváltak azután se lesznek boldogok s nyolcvan százaléku visszakisérte az elhagyott, felborított boldogtalanságot.

A hangsúly a gyermekén van. Az elvált házastársak kiskorú gyermekei.

— Megállapításaimnak — mondja Faville szenátor — nem a mostani válások kétségbeesztő emelkedése s az ezek következtében előálló gyermekorsók alkotják alapját, hanem évtizedes megfigyeléseim.

A lelkiismeretes bíró ezer elvált házastárs gyermekeinek sorsát tartotta számon s megállapításai a következők:

— Az elvált házastársaknak ezerkétszáz kiskorú gyermeke volt. Ezek közül ötszáz fiú, hétszáz leánygyermek. Az ötszáz fiú közül kétszáz járt középiskolába, közülük százhuszan buktak osztályisméltésre, hatvanan időközben kimaradtak, csak húszan tettek érettségét. E közül a húsz közül négyen lettek színészek és artisták, hatan kishivatalnokok, nyolcan pincérek, bártáncosok és zongoristák, egy öngyilkos lett, egy börtönbe került. A háromszáz közül hetvenkettő vándorolt ki a gyarmatokra, tizennygy az idegenlégióban kötött ki. A többiek iparosok, vállalkozók. De önállóságra, biztosan megalapozott egzisztenciára csak huszonhatan tettek szert. Huszan alkoholisták, akik közül tizen igen korán elhunytak. Fertőző betegséggel kórházban ápoltak száznegyvennygyet, vadházasságot kötöttek harmincketten. A leányok közül férjhezment négyszáz, százan szerzett betegségben hunytak el, százan kifogástalan egzisztenciára tettek szert. A további száz leány sorsát nem sikerült ellenőrizni: elnyelte őket a világ, fiatalon. A négyszáz férjhezment leány közül nyolcvan az első évben elváltak, ötvenen igen rossz családi életet éltek s tizennygy év alatt még további százan váltak el, csak százhatvanen éltek boldog vagy tűrhető családi életet.

Az ezer válóperes hósei közül háromszázhatvanhatvan újra elváltak, százan válás nélkül szakították meg a közös életet.

Ezek az ismételt válások még bonyolultabbá tették a gyermekek sorsát, ami már egyenesen tragikusnak nevezhető.

— S ha mindez így van, — veti fel a bíró újra a kérdést, — vajjon miért van így? Miért van, hogy ha nem is minden válásnak, de a legtöbbszörnek a gyermekek isszák meg a levét. A szülők elválása: a kiskorú gyermekek balszerencséje. Pedig tagadhatatlan, hogy az elvált szülők, talán még jobban, több szeretettel, több gyöngédséggel ragaszkodnak gyermekeikhez, mint amikor még zavartalan volt a családi béke.

Ezen a ponton talán nincs is semmi hiba. A baj ott kezdő-

indul a vonat!...

csak még egy kis

Durdilly arcpúder. — Ez a lehetőleg könnyű, kifőnően tapadó, változtatlan, najszálvékony, bársonyos rétegben fedi az arcot. Változtatlan, mert mikroszkópius nagyságú szemcséi állandó méretűek és nedvesedve nem dagadnak meg. Színei, a modern festékipar diadalaképen, oly kiegyensúlyozottak, hogy sem a napfény, sem nedvesség hatására nem változnak meg.

Durdilly arcpúder
Magyar gyártmány

Árai: P 0-67-től P 6-40-ig

dik, mikor a gyermek rácszmél, hogy szülei elváltak. Valami megbillen ekkor a kiskorú gyermek lelki egyensúlyában. Ha az apjához megy, nincs anyja. Ha az anyjához megy, nincs apja. Az apjánál keresi az anyját, az anyjánál keresi az apját, keresi azt az egységesített erőt, melynek jótékony hatását, melegét, fegyelmező, irányító erejét sosem érzi s melyet úgy hívnak: család. Az anya, hogy valamivel pótolja a gyermek lelki hiányait, lelki sóvárgásait, túlzottan kedves lesz, elkényeztető s a gyerek: túllépett lélek. Ez már magában is a félrecsúszás egyik biztosítéka, a gyermekből »kölyök« lesz, rossz és vásott, ami növekedésével csak bővül, tehát mindig rombolóbb lesz. Ennek következménye, hogy a dédelgetett gyermek felnőt korban az anyja ellen fordul, de szembekerül mindennel, ami a társadalom erkölcsé. Az apa, ha válás után ő neveli a gyermeket, vagy túlszigorú hozzá, vagy szintén túlgöngyöd. Az első esetben úgy érzi a gyermek, hogy vele szemben jogtalan ez a bánásmód annak az embernek a részéről, aki megfosztotta őt édesanyjától. Az ilyen gyermek sokat sir: az anyját siratja s dacossága lassan elfajul és bűnbe sodorja. Az apai gyöngédség lassan azt az érzést érleli meg a fiúban, hogy ők ketten cinkostársak abban a bűnben, hogy neki csak mostohája van. Nem érti az egészet, csak érzi, hogy az apja azért gyöngéd, mert takargatni valója van vele szemben s miután ő elfogadja ezt a gyöngédséget, »tettetársá« válik, bohém, könnyelmű és léha lesz.

A leánygyermek — mondja a nagy tapasztalatú bíró — különösképpen megérzi a szülők válását: számukra a válással olyan érték tört össze, melyet semmi nem pótolhat többé s botlásaik, bukdácsolásaik, könnyek a válás következményei.

— Hozzák be a »texasi törvényt« — kiáltja a bíró — vagy a jövő érdekében — ne engedjék elválni a kiskorú gyermekek szüleit.

Nehéz kérdés, mert — szerintünk, — igaz van a bírónak is, azoknak a szülőknek is, akik elváltak. Azért lehet igazuk, mert az élet legnagyobb csalódása egy rossz házasság. Ki legyen az áldozat? A gyermek vagy a rossz házasságban sorvadó szülő, apa vagy anya? Hol az igazság? Kinek az oldalán, kinek a pártján? A jövő szempontjából kétségkívül a gyermek a fontosabb, viszont — végtére is — a szülők is emberek.

Nagy Dániel

1. Kétrészes almazöld szövetruha, 3/4-es ujjakkal, harangszoknyáján elől szembe-ránc

3. Türkizkék harangszoknya, két kerek zsebbel, eperpiros puloverszabású jersey-blízzal, a türkizkék köpenyt tűzrókagallér díszíti

A. Drap-barna déltáni szövetruha, dúsan húzott szoknyáján, a barna csikiban, rejtett két zsebbel

Miért? Hogyan? Mivel?

„Miért török a hajam? Valahányszor a tükörben nézem a hajamat, elszomorít a lálvány.”

A legtöbb nő ezzel a problémával foglalkozik. Pedig milyen egyszerű a válasz! A haja száraz! Természetes tápanyagát a napfény erejétől is elvesztheti. Mennyivel inkább következik be ez a kiszáradása a hajnak, ha a divat és a higiénia követelményeinek megfelelően haját gyakran mossa, szárítja, festi, szokítja, tartósondóltatja. Ezért következik be a hajtörés!

Hogyan lehetséges akkor, hogy a színésznőknek és a mozisztároknak, — akiknek pedig az átlagnőnél jobban igénybe van véve a haja, — mégis olyan tökéletesen szép, fényes, ilyágyanómló a haja? Kétségtelen, hogy a vonzó külső elmaradhatatlan kelléke a művésznőknek! Ők időben felismerték ezt és hajukat megfelelő mesterséges táplálékkal látták el. Hála a tudomány mai állásának, ez ma már nem probléma és minden nő számára elérhető! Haja lágy, fényes és egészséges lehet és ezáltal kihangsúlyozhatja szépségét, vagy éppen leplezheti szépség-hibáit.

Mivel érheti el ezt egy olyan nő, ki sem anyagiakban, sem időben nem áldozhat annyit, mint a művésznők?

Mint ahogy nem fényűzés a tartósondólt haj és a jó frizura, úgy az egészséges haj sem az, hála a WU 2 Hajfijítő krémpakkolásnak. Ez a krémpakkolás adja meg hajának a helyes és feltétlenül szükséges táplálékot. A száraz, törékeny haját selymessé, tükkörtényessé és ilyágyanómlóvá teszi. Mindez elérhető kis pénzért is és nem kell haját kitérte-

WU 2 HAJFIJÍTÓ CREAM a legtökéletesebb hajápoló szer.

Forgalomba hozta: Vienna Ierakat, Budapest

Zaláné Vivette tavaszi ruhatarából

Dusy Dícsalón IV., Váci-utca 12. tavaszi modelljei. Kalapok: Ács Etelől IV., Váci-utca 9.

2. Barna-drapp, Esterházy-kockás, csapottvállú szövetkosztüm, zöld pulóverrel

4. Levendulakék szövetruha, elől berakással, végig gombokkal

B. Mustársárga szövetruha, gombokkal díszítve, elől 2 zsebbel, a harangszabású szoknyán, barna bőr övvel

C. Sötétkék kötényruha, nagyon bő harangszabású szoknyájának szélén fehér tressz díszítéssel, fehér nyerselyem ingblízzal

Tavaszi ruhaálmok

A tél ridegségével és hidegségével, torkig telve, lelkendezve siettünk az ibolyaillatú, melegen simogató, aranyfényű tavasz elé. Kissé rösteljük, hogy korai sietségünkben elgaloppioztuk magunkat. Tavasz Tünderkissasszony az idén a naplár szerinti menetrendhez alkalmazkodik, mint egy diplomata s amint a jelek mutatják, csak huszonegyedikén fog megérkezni, egy perccel sem előbb, se utóbb. Akarva, nemakarva, várunk kell s míg rá várunk, rendezgessük ruhátlárunkat, hogy mi használhatunk fel azalatt, míg vele lesz találkozásunk és vendégei lehetünk, mert hiába, az ő érkezését várjuk, mi leszünk a vendégei.

Zaláné Vivette és a Dusy divatszalon előkelő tavaszi kollekciója szinte szigorú egyszerűséggel, de annál finomabb izléssel oldja meg helyettünk a huszonegyedik órákban esedékesé vált ruhaproblémákat. Mert ruhaprobléma van ma is s kell is, hogy legyen, mert a mindennapi kenyeret jelenti sok-sok dolgozó embernek.

Két divatoldalonk reprezentálnak ezek a kis ruhák. Korra és minden finom izlésre való tekintettel válogattuk össze őket.

Bizonyos, hogy ezen a tavason nagysikere lesz ennek a halvány, pasztelszínű almazöld szövetből készült, kosztümszerűen tervezett két-részes ruhának (lásd 1. modellt), amelyet a húsz és harminc év közötti hölgyek választanak maguknak és fognak hordani. Semmi más dísz nincs rajta az apró gombokon kívül, ami nem dísz, mert ennél célszerűbb rendelkezése van, vele gombolódik a derék eleje. A káblé széles gallér baloldalan barnával hímzett monogram. A derékon aluli hosszított rész alig észrevehetően harangszabású és rajta két zseb, fedővel, a háromnegyedes ujjak simák. Az alj körül glokni, elején szemberánccal. Hűvös időben a ruha fölött hosszú kabátot hordanak, lehetőleg a ruha színe harmonizál a kabátéval.

Ugy a ruhaanyag minőségével, mint a kosztüm kivételében is eleganciával tűnik ki a barnadrapp, Esterházy-kockás elnevezésű kosztüm (lásd 2. modellt). Látszik rajta, hogy szeretettel, fantáziával és telkese-déssel készült s aki ezt utána készítteti és hordani fogja, annak is öröme lesz majd benne. Feltűnő rajta, hogy a kabát vállalai csapottak, nincsenek túlzottan kitömve. Rájöttek, hogy így nőesebb az alak vonala. Párizsban, mint hallászik, — már nem divat a szögletes, magas nagy válltömés. A kabát annyira egyszerű, hogy az egyszerűsége a feltűnő és érdekes. Az aljat elől egy szemberánccal bővíti, két félkör alakú zseb díszíti. A kosztüm alatt föltűnő zöldszínű pulóver hatásos. A kalap hozzá-szintén barna, a pulóver színével egyező zöld szalaggal és zöld toll-díszsel.

Nagy sikere lesz az újszerű türkizkék harangszoknyának és az epe-firos pulóverszabású jerseyblúzoknak, amelyet tűzrókaprémgalléros, türkizkék köpeny egészít ki (lásd 3. modellt). Az alj síma, gyengén glokni, két kör alakú zsebbel. A köpeny a blúz színével azonos színű selyem-mel van bélelve. Egyenes szabású, elől egyszerű gombolást, angolos nagy zsebekkel készül, vagy egészen simán, zsebek nélkül. Délrelejt és dél-utánra egyformán praktikus.

A gyönyörű levendulakék színű szövetruhát (lásd 4. modellt) meg-felelő színben, negyvenen fölül hölgyeknek is szeretettel ajánljuk. Az ötletes forma az erősebb alaknak határozottan előnyös. Az áthajtott elő, a szélesebb gallérral, a nem egészen hosszú, de bő ujjakkal, síma aljjal, amelynek elejébe glokni betét van állítva s két oldalt föl a derékig gombokkal díszített ruha, megérdemelten nagy tetszést fog aratni.

Délutánra való ruha drapp és barna szövetből kombinálva, egyike a legkedvesebb modelleknek (lásd A. alatti képet.) A szoknyája ráncolt és a kétsoros barna betét elhelyezése az elejével azonos a hátsórészen is. Az alj elején a felső csikban van elrejtve két zseb. A blúz bő, körül visszacsú, kihajtott gallérral. A két »V« alakú zseb készült barna anyagból. A bő ujjak könyökön alul érnek, visszahajtott pánt látható rajtuk.

Ennek a felette praktikus és kornélküli ruhának is a smindenkiruhájac címet adnók, ha a ruhákat névvel jelölök. Hogy ez véletlenül, vagy nem véletlenül, mustársárga szövetből készült (lásd B. alatti képet), nincs befolyással a szabás eleganciájára és egyszerűségére. Jellemzésül azt is mondhatnók rá, hogy ez az úgynevezett »dísztelés« ruha, mert igazán az, ha csak azt a kis műtűrkét, a gallér sarkában, nem nevezük ki »dísznek«. Különben teljesen síma. A gyengén harangszabású aljat, valamint a blúzt, három gomb díszíti és két félkör alakú zseb. A három-negyedes ujjak pántban végződnek.

Ezt a bájos bakfis ruhát az összes mamak figyelmébe ajánljuk. Ferró ölelés és hálás kezesök jár érte kislányaiktól. A megunt egyhangú intézeti ruhákat, amit úgy elrejtettek, hogy egyhamar ne is lassák, amikor az érettségi bizonyítvány az intézeti szubordinációnak a végét is jelentette, most fel lehet kutarni és ilyen búbajos ruhává alakítottat-ják át. Mert mi kell hozzá: egy kis fehér blúz, selyemből vagy vászon-ból, az aljon semmit se kell változtatni, csak hozzávarrni a kötélyszőrű előt, vállpánttal, mely hátul keresztbe helyezve, gombbal gombolódik az aljhoz. A legnagyobb kiadás a fehér tressz díszítés. Ami nem is olyan nagy dolog, mint inkább a felvarrása, szép egyenletesen és sűrűn, színör fávolságja egymás mellé. Minden kislány szíve, vagyis egy ilyen cuki kis ruha.

(h. e.)

Fekete kötött szoknyámat felbontottam, kabátkái szeretnék kötni a fonalból, de a gyapjú annyira gyűrődött, hogy így felhasználni nem tudom. Mit tegyek, hogy a pamut kismuljon?

A fonalat a szék karfáján gombolyítsa motringba. A motringot több helyen kötözze össze, hogy a szájak szét ne essenek. Ezután mártsa a pamutot langyosvízbe és pár percig áztassa benne, hogy a gyapjú magába szívja a vizet. Kiemelve a fonalat a vízből, rázza jól ki és akasz-sza fel száradni. Olyan síma lesz a pamut, mint az újonnan vásárolt.

*

Sötétkék antilopcipóm kifényesedett, szalonnás réteg képződött a bőrön. Van arra mód, hogy az egyébként kifogástalan cipóm e hibáját kijavítsam?

Vásároljon üvegesiszoló papírt, dörzsölje az antilopcipót jól át vele, majd egy tiszta drótkéfével a szájak irányában kefélje a bőrt. Az antilop fényessége, valamint a szalonnás réteg is eltűnik.

*

Nyolcan vagyunk barátok és közülünk az egyik férjhez megy. Mi többiek szeretnők meglepni őt izléses nászajándékkal. Tekintettel a nehéz viszonyokra, nem engedhetjük meg magunknak, hogy túl sokat adjunk ki erre a célra.

Fehér vagy színes línóból, esetleg batiztából készítsenek egy zsúr terítőt. A barátikör tagjai írják rá teljes nevüket a terítő nagyságához mérten számított nagy betűkkel. Az aláírásokat színes fonallal hímesz-sék vagy hímézzék ki, minden aláírást más-más színnel. A terítő szélét azsűrözzék vagy hímézzék ki színes pamuttal. Az aláírások helyét előre jelöljék ki a terítőn, hogy azok szépen legyenek elosztva. Mivel hét alá-írást kevés ahhoz, hogy mutasson a terítő, a menasszony kedves ismer-őseivel közöl kérvények meg néhányat, hogy írják azok is alá a nevüket. Ez aránylag olcsó és emellett ötletes ajándék.

*

Nagyon finom bútorpasztám teljesen beszáradt, úgyhogy most hasz-navehetetlen. Sajnálom eldöbni, mert még békebeli minőségű, milyen szerrel puhíthatom fel?

Meleg tejet öntsön a bútorpaszta tetejére és hagyja néhány napig így állni. A paszta magábaszívja a tejet és így ismét eléri a kívánt puha-ságot. Viaszt és padlópasztát ugyanígy puhíthat fel.

BUDAPEST
SZÉKESFŐVÁROS
GYÓGYFÜRDŐI

A
SZT. GELLÉRT
R U D A S
SZÉCHENYI
és
SZT. IMRE

RÁDIUMOS, KÉNÉS, RA-
DIUMEMANÁCIÓVAL TE-
LITETT GYÓGYVÍZEL,
MINDNYÁJUNK EGÉSZ
SÉGÉT SZOLGÁLKJÁK!

A siker titka egyenlő szépápolás. FOLDESNE JÚNÓ KOZMETIKAI INTÉZETÉBEN. Vitaminos szépítőszerek. Végleges szörte- lenítés. Díjtalan tanácsadás. levél útján is. IV. KÁROLY KIRÁLY-ÚT 24.

Kórházi szerelmes levél

ÍRTA:
J.C. Palkó Judit

Az ágyosorok között fiatal ápolónő ment el. Egyszerre egy hang állította meg:

— Kérem, kedves nővér!

Visszaforult. A 14-es sebesült!...

— Igen, jövök.

— Megint fárasztom, nővér, de most *nem* akarom az, ami kér magától. Lenne ideje, türelme a... mondjuk a lelkem számára is!

A lány megrezzogott, erre nem számított. Mit kap most ettől az embertől, aki — ezt már bevallotta önmagának — egye dült adhat neki, de vehet is el tőle mindent ezen a világon... Többet tudott már a férfiről, mint a 14-es betegéről. Pudta, hogy magányosan él Pesten, építészmérnök és... igen, sajnos, azt is tudta, hogy nemcsak a karján sebesült meg, hanem a szívén is...

— Mi a be'eginek egészen meg akarjuk gyógyítani. Mit óhajt, főhadnagy úr!

— Köszönöm, nővér. Levelet szeretnék írni. Látja, mégis csak a karom a főszernök. Nem várhatok rá, amíg szép csigatempóban szívessédekig begyógyulni. Mertesz?

— És... kinek írjuk a levelet?

— Egy lánynak. Nem, még nem a menyasszonyom, de annyi, mintha az lenne. Ha tetszik, nevezze becsületességnek. Visszatartott attól, hogy lekössem magamhoz, míg haza nem megyek. Talán nem helyes ez. De én mindig az ő életét mentettem. Nem tudom, megért-e engem?

— Tökéletesen!

— Most nem bírok tovább hallgatni. Nővér, én nem akartam másra bízni egy betűjét sem azoknak a srácoknak, amelyeket neki szántam, neki mondtam el hangnélküli beszéddel szászor is a hosszú betek alatt, itt a tehetetlenség kínjában... De maga... én nem is értem, mi az, ami magában a kedvességen és jószágon is túl van még. Ez a valami az oka, hogy meg mertem erre kérni. Vállalja?

A lány arcát nem lehetett látni, csak lehajtott fejét, amint bólintott. S a férfi beszélni kezdett:

...köszönöm, hogy élsz, hogy a mélytűki természet törvényei szerint az enyémmel egy nő emre ver a szíved.

Itt megállt egy pillanatra a hang. A férfi behunyta szemét. Fájdalmas lett az arca.

»Butát álmodtam tegnap éjjel. Elvittek tőlöm. Más, erősebb, merészebb férfi. S úgy éreztem, hogy életem egyszerre szürke lett. Késégheselten kapkodtam a fényért: Utána. S akkor egy legbelső énem már tudta, hogy csak emlékek lehetnek nekem ezentúl. A Tegnap, ami tele van fényvel, étellel: Vele! A helyke kis fruskával, aki elszántan versenyez velem mindenben: tőrökön és rejtvényfejtésben, muzsikában és barackevésben. Mert városny volt nekem talán az egész élet is.«

»Ez az ingerkedő kis alak, akinek orrára van írva: sokat tart magáról! Ahogy ott áll a célnál, felágaskodva lenéz »teljes magasságából« és reméli, hogy a látvány, amit nyújt, legalábbis — fenséges... De én, a profán, odaugrom Hozzád, felkaplak és ráhelyezek egy kis buckára. Itt a hely, ő hűlyem, a szírtfokait! Csak az orrát változtassa meg sürgöcsen, ha győzelem szoborra akar avantszálni...«

... És felvillant a mozdulatod, az első, a legdrágább mindenek közül, amit tőled kaplam. Tavasz volt, nekünk az első, igazi tavasz. Egyénél mellett álltunk akkor s ahogy lenéztem Reád, aztán magamra, valahogy egyszerre láttam meg mindent. Az egész esillogó pesti tavasz nem kiabálta úgy felém az iraszagát, mint a Te jószágú jácintékséged, az egyötlen szót, ami mellett ramillet: ágrólszakadt! Talán felfogtad a pillantásom, én nem tudom. De akkor történt. Hámimítottad az arcodat a kabátom foszló ujjára, feldörzsölted a bajad könnyű kis furtjeit. Ugy néztl rám sápadtán, egészen kinyílt szemmel: »Szép kabát és... nekem... nekem drága és finom és új és a világon nines több ilyen édes kabát!...« Ez volt az első nyílt, bátor lépésed felém. Igen, tied volt az első lépés, nem az enyém. Én kopott, je'lemes gyakornokoska voltam, aki egyelőre csak légvarakat építhettem fel nagyszabású építész-terveimből. De ezt mind neked! Ostoba voltam akkor, hogy nem szorítottalak hozzá ahhoz a kopott kabáthoz.

nem borultam le kinyílt szíved előtt, hanem csak megsimogattam a kezéd és annyit mondtam: majd, kedves, most még nem jó ez, nem lehet, nem akarom...

Kis szünet állt be. A tiszta csendben hal-ez, nem lehet, nem akarom...

Nem fogom többé azt álmodni, édes, hogy elveszítettelek! Nem lehet az, még álomban se, hogy kilépjek önmagamból. Te pe dig bennem vagy. Elszallok és a kielégítelenség mérget viszem el Hozzád, ha mást szeretsz. Vagy olyan hatalmas leszek, hogy hegyeken nyúlok át és úgy megragadlak a két erős karommal...

A hang hirtelen szakadt el. Nem, nem pihent el ez a hang. A magasban akadt fent, mint a lázmérő higánya a 41 fokon. A nővér ujjá göresbeszorult a tollszáron, szeme rápatlant a férfirre. És akkor megértett mindent: »A két erős karommal.« A jobbkar vastag pólyában feküdt az ágyon. Idegenül a test mellett. Csak a nővér tudta, milyen igaz lesz ez a szó: idegenül. Nemsokára, Tegnap döntöttek az orvosok: le kell vágni a jobbkart, az egész élet függ tőle.

Alig hallhatóan megszólalt a férfi:

— Nővér, mondja, levágják a karomat!

A lány elfehéredett. Késéghbesve nézett fel rá, bele egyenesen a férfi szemébe. Nem hajította le a fejét, úgy futottak le könnyei a fehér areről a fehér köpenyre...

— Köszönöm, Ertem — hosszú hallgatás. Utána: — Nem fogom átnyújtani a helyeken... nem. És nem nyujtom ki érte többé soha már.

Aztán a nővér ijedt mozdulatára:

— *Igy akarom!* — csattant ez a hang és kemény szavak jöttek utána:

— Én vagyok a férfi. Én kell, hogy elintézzem ezt. Mit gondol, ha őrá bízom, mi lesz? Igen, tudom, a béna hős feleségének lenni: dicsőség. De más is: sok tanondás. Átsétálni az életet egy béna ember mellett, lehet, nővér, de száguldani azt nem, soha! Én úgy akarom öt meghagyni örök versenyzőnek, aminek az Isten megteremtette. Hiab! harcoltam az élen, gyáva lennék, ha ezt nem tudnám megtenni. És... aztán nem akarom azt a régi, drága, szánakozó kabát-simogató mozdulatát egy életre felhasználni. Nővér, kérem, egésse el ezt a levelet. Még egy csomag van itt, tessék, a cím is rajta van... kérem... küldje vissza neki a leveleit. És köszönöm, hogy maga meghallgatott. Maga...»

Megfogta kezét és fáradt ajkát rászorította egy pillanatra.

A lány nem is tudta, hogyan került be szobájába. Felzaklatva állt céltalanul, egyik kezében a vastag levélkötet, a másikban a esonka levél. Nézett egyikről a másikra. Bővér, dermedtlen, tehetetlenül. Semmitsem érzett, csak a kezén azt a forró, puha és erős érintést, a férfi száját. Oh, mit kaphatott tőle az a másik leány!... A másik! Most már többé ő se! Diallallal esapott le a gondolatra, Forró öröm öntötte le szívet, hogy hangosan felkaagott, Furesa, szinte észlelt hang volt ez. Megrejtett, Mi volt ez tőlem? Minek örülök én?! Csak most ne hagyj el, Istenem, valamit ki kell találnom, valamit... Tekintete a levélkötégre esett. Csak most nézle meg jobban: Ujváry Il dikó. Budapest, Attila-utca 28/b. Aztán a félbehagyott levélre, amit még most is göres-sen szorongatott a kezében. Igen... mi lenne, ha mégis elküldené... ha nem hallgatna annak a hősi léleknek a kérdésére! Igaz, belenyúl két ember életébe egy örök-rható mozdulattal, de csakis így mentheti meg őket, őt...

Egy pillanatra szívébe sajdult, de így mindent elveszték, eldobok magamtól, örökre... Felnézett. Meglátta a tükrőben sápadt, elkínzott arcát. Kiegyenesedett.

— Nem történt semmi, csak elhaladt melletttem a boldogság. Megpillantottam az üdvösségemet. Kék madár volt — elszállt.

Szinte földöntúlián tiszta volt a mosolya, amikor a levelet borítékba zárta és megcímmezte: »Ujváry Il dikó, Budapest, Attila-utca 28, Magyarország.«

Kint az éjszakában ragyogtak az orosz hidegben az idegen csillagok.

1 hét = 10 év!

Erről Ön is meggyőződhet, Asszonyom, hogy egy új csodás kozmetikum, mely hosszú évek tudományos kutatásának az eredménye, 1 heti használat után 10 évvel fiatalíthatja meg teintjét! Ne felejtse el, Asszonyom, hogy a szem alatti ráncok, a száraz, petyhüdt arcbőr nem mindig az idő, hanem a helytelenül megválasztott kozmetikumok eredménye. Az idő múlik, az Ön szépségéről, fiatalágáról van szó! Ha mindent kipróbált és nem lenne kellő eredménye, úgy vegye a fáradságot, Asszonyom és tegyen még egy kísérletet, mely az utolsó lesz, mert a külföldi bőrtápláló vitamint tartalmazó

Vital

krém arcbőrének természetes tápanyagot juttat, ezáltal megszünteti az arcbőr szárazságát, mely az időelőtti ráncok okozója, ruganyossá, üdévé varázsolja. Kérjen mindenütt VITAL krémet, Ön hálás lesz nekünk ezért a jótanácsért.

Tabus ára: P 7.70. Tégely: P 12.96

KAPHATÓ: SZAKÜZLETEK BEN

NŐI VILÁGHIRADÓ

A **BALTI ALLAMOKBAN** a menyasszony egyszerre két karikagyűrűt kap az esküvő alkalmából. Ezeket egész életén át viseli, még akkor is, ha a férj meghal vagy ha elvált tőle. Miután pedig újból férjhezmetelénél ismét két gyűrűt húznak az újjára, nem ritka eset, hogy a férjzett nők négy vagy hat gyűrűt viselnek.

EGY GENFI órás újfajta női órát hozott forgalomba, melyet »találka-órának« nevezett el. Ha a hölgy egy rendezvénst beszélt meg, akkor csak a mutatót kell a megfelelő órára beállítania, hogy egy finom ébresztőkészülék negyedórával előbb eszébe juttassa, hogy most már legfőbb ideje a találkára gondolni. De természetesen ki is lehet kapcsolni a csengőt, ha esetleg az összejövetel bármilyen okból már tárgytalan lett volna...

A **STOCKHOLMI** egyetemen végzett kísérletek bebizonyították, hogy a hajhullást bizonyos zsírsavak hiánya a táplálékban okozza, elsősorban a »laktoflavin« hiánya. Amikor a kísérleti állatok különben teljesen zsirmentes takarmányához »laktoflavin«-t keverték, azonnal megszűnt a hajhullás.

SION-LES-MINES francia városka híres volt arról, hogy 2700 lelket számláló lakosságában még sohasem fordult elő válás. Ez az egyedülálló rekord nemrég majdnem veszendőbe ment volna, mert Dumoulin adóbeszedő úr mindenképpen válni akart! hitvesétől. Nem volt hajlandó a hagyományokat respektálni, mert annakidején csak véletlen folytán helyezték át Sion-les-Mines-be. A helyzetet — az állam mentette meg, mert rövid úton Nantesba transzferálta Mr. Dumoulin, aki most már kenyékedve szerint válhat.

LONDONBAN nemrég egy fiatalember, aki mint gyermek, nagy ijedtség következtében megnémult, esküvője alkalmából hirtelen visszanyerte beszélőképességét, amikor a lelkész az oltár előtt a szokásos kérdést intézte hozzá. Hangosan és tisztán felelte: »Igen!« A csodálatos fordulat azonban annyira felzúgatta, hogy hirtelen kiszaladt a templomból. Csak a hozzátartozói ismételt fáradozásainak sikerült őt Isten házába visszahozni, ahol a boldog menyasszony örömkönnnyek közt zárta karjaiba.

A **FICHEL-HEGYSÉGBEN**, Bajorországban, csodálatosan vigyázott az őrangyal egy csecsemőre. Két tehergépjármű összeütött egy hídon, mely egy patakot vezetett át. Az egyik autó szétrombolt egy gyerekkocsit, miközben a csecsemő magas ívben a vízbe repült. De egyúttal a gyerekkocsi matracra is a patakba

esett és egy csodálatos véletlen folytán a gyermek alá került, úgyhogy a kisded mint egy tutajon ringott a hullámok fölött, míg a baleset szemtanúi megmentették.

EGY AMERIKAI levélhordó felesége válni akart az urától, mert rettenetesen féltékeny volt rá. A férj történetesen abban a kerületben lakott, ahol a leveleket kézbesítette és így a feleségéhez címzett küldeményeket állandóan elsikkasztotta, illetve csak akkor adta át nejének, ha előzőleg meggyőződött arról, hogy tartalmuk közömbös. A bölcs bíró egyelőre nem hozott ítéletet, hanem a postahatóságtól kérte a levélhordó áthelyezését egy másik kerületbe. Csak egy év múlva fogja az esetet újból tárgyalni.

DAVID L. LINDER, amerikai milliós ügy végrendelkező, hogy félmillió dollárt hagyott egy alapítvány részére, melynek kamataiból szegény emberek válókeresetnek költségeit kell fedezni. Ezt azért tette, mert fiatal éveiben nem tudott elválni összeférhetetlen feleségétől, mivel nem volt pénze a pereskedéshez.

THAIFÖLDÖN a kormány támogatásával »házasságelömozdító bizottság« jött létre. A bizottság kinyilatkozta, hogy a január 7-én kötött házasságok költségeit teljes mértékben fedezi. Az eredmény bámulatos volt: már az első két napon 3500 jelentés futott be és a tömegesküvő napján körülbelül 6000 pár kelt egybe.

ELINOR GLYN után még egy nevezetes írónő elvesztését gyászolja az angol irodalom. Radclyffe Hall sok éven át csak mint lírikus lépett előtérbe és viszonylagosan későn határozta el magát, hogy regényeket is írjon. A legnagyobb sikert 1924-ben »Adám kenyere« című művével aratta, melyért a francia »Prix Fémina«-t és az angol »James Tait Black Memorial Prize«-t kapta.

SALOTE TUBOU, a csendesóceáni Barátság-szigetek uralkodónője, nemrég ünnepelte 25 éves kormányzásának jubileumát. A királynő, kinek hivatalos címe »Tui Tonga«, 182 kisebb-nagyobb szigetből álló birodalmát (körülbelül ezer négyzetkilométer) angol fennhatóság alatt egy tiztagú »Titkos Tanács« segítségével igazgatja és 30.000 alattvalója nagy rajongással és hűséggel veszi körül.

A **KINAL** írásban a szót »fecsegés« úgy ábrázolják, hogy háromszor rajzolják egymás mellé a »asszony«-t jelképező jelt, a »feleség« fogalmát pedig az »asszony« és »seprű« jelképeivel együtt szemléltetik.

Nyugodtan
táborozhatja

gyermeke bőrének ápolását a Vasenol készítményekre, melyeknek specialitása a bőrazonos zsíradékanyag. Mindennapos használatra a Vasenol gyermekpudert, míg különlegesen szárazbőrű gyermekek számára a Vasenol krémet, vagy Vasenol olajat használjuk

Vasenol
gyermek-puder, krém, olaj

EMLÉKEZÉS

Állni egy ódon hintaszék felett,
línt álmodni keresni réveteg,
mély álmodni szívni, szédült rozmarint,
felidézni a régi, régi kint,

eltűnődni egy törött fuvalán,
a kis szobán, hol átleng a magány,
egy hervadt rózsát keresni remegve,
dűnnyögve menni ki a néma kertbe,

zokogni, sírni, süppedt hantra hullva,
vagy hallgatni fagyott arccal, merengve,
s nem észrevenni hogyha eljön újra
pamutkendőben, feketén az este.

ÓVÓHELYCSOMAG

IRTA: Mezőssy Mária

Mégy az úton és behallgatózol az utcák dübörgő zajába. Valami félhangon dúdolt ének tölti be zsongva a ködöt, mely eltakarja előled a látóhatárt.

Valaki előbb azt mondta: »reménység«.

Az emberek — ha félnek — ilyen szavakat keresnek. Felidéznek szenteket, hősokeket, prófétaikat, múltat, vétségeket, vítétségeket, ősi fogalmakat. És amíg csomagolják a holmikat, melyeket — esetleges — légítamadáskor magukkal visznek, hogy amíg »átvésezik az időt«, a legszükségesebb dolgaikat ne nélkülözzék, — feltáruik egykori tettek, magatartások egész lomtára.

A rettegés hívására vigasztalónak eljön a megszámlálhatatlan gondolat, eszmény, ideál.

Am sokat semmiből nem vihetsz; csak a legszükségesebbet.

Melyik az?

Most látod: nyitott fiókok, személyi okmányok, gyógyszeresekrények, sebkötöző és evőcsajka zürzavarában, hogy a fogalmakat is ilyen lomtárban gyűjtögetted: a lényegeset a lényegtelenel vegyest. Most im, el kéne döntened, melyik a legfontosabb, melyik az egyedüli lényeges? Melyiknek betöltéséhez vagy elég tenmagad, — mert másra nem számíthatsz bizonyosan; melyik él meg benned magányosan a végső pillanatig?

Szeretet... hűség... vágy... haza? Vigyázz! Amit választasz, törhetetlen legyen, mint az ivó poharad; éghetetlen, mint az okmánytok; erős, mint a lábbeli és meleg, mint a kistakaró; biztonságos, mint a gázalare.

Válságba jutottál.

Most látod, mennyire nem tanultad megismerni, felismerni az egyedül lényeges tüneteket a meglévő dolgok és fogalmak között. Most minden csalóka fénnel megragyg előtted, mint halálraszánt előtt szokott — az Élet és a ragygás híheti: én vagyok az egyedüli lényeges; nélkülem nem élhetsz. Most minden a legcsalókébb formáját ölti fel. Vigyázz, ne futkoss egytől a máséhoz. Mint varázsló, büvöld mozdulatlanra magad e zürzavar sodrában és akkor jó ösztönnel, határozott mozdulattal nyulj utána az egyetlen jelnek, mely talán a legtörékenyebbnek látszik, de tűzálló, mint a jénai üveged.

Valaki azt mondta: *reménység*.

Választott vigasztalót a rettegésben. Most mégy az úton és tündödl: talán ez jó lenne neked is? Bizalmadat méregeted. Hiszen eddig oly távoli, színes és megfoghatatlan volt ez a fogalom előtted, mint a szívárvány. Csak gyönyörködöttél messze csalóka játékában. Vagy éppen ezért jó? Hiszen már látod, hogy a *Tudás* képtelen bármit is megmenteni. Hogy minden, mi kézzelfogható, anyagszerű és megmagyarázható: nem segít! S kezdik tiszteletben tartani a *Tudás* mellett azt is, amit nem lehet egészen bizonyosan tudni.

Marad a köd mögött egy távoli part; egy megsejtett, még csak sejtelemben létező part — és ez a büvös tünemény átragygja az üszkös felhőket az »*anyagszerű*« pusztulása fölött s a zürzavarba félhangon beleénekl:

Hatása: Biztos, gyors, egyedülálló!

Egy tubus 8.83,

takaréktubus 15.58.

»Et cum vorandi vicerit libidinem,
Late triumphet imperator spiritus.«

»És ha majd legyőzte a rombolás szenvedélyét,
Fényes diadalt ül az uralkodó lélek.«

Reménység. Ez hát a büvös fogalom, mely a lélek uralkodásának himnuszát, fényes diadalát idézi? Ettől zsong körülötled a világégés ötödik esztendejének morcos reggeli köde?

Reménység! Eszedbe jut, hogy az író úgy határozza meg, hogy: »a remény a lét bizalmatlansága az ész pontos előrelátásával szemben«. S ugyanakkor te a létbe vetett bizalmadat éppen erre támaszd? Most, amikor nem tévedhetsz, amikor ki kell választanod apró tárgyaiddól és fogalmaiddól az egyetlen lényegest?

Igaz. De míg e színes tünemény elmossa szemed előtt a sivár Tények szürteinek éles taraját: történhetik valami.

Megtörténhetik az, amiről e félhangú ének zsong: — »Legyőzheti a rombolás szenvedélyét és fényes diadalt ül a lélek.«

Menj hát és csomagolj, előírás szerint: iratokat, értékeket, gyógyszert, ennivalót, evő-, varró-, mosdóeszközt, meleg kis takarót, gázalarcot; de ki ne felejtse csomagodból a — *reménységet*.

XII. Pius pápa koronázási évfordulóján Serédi Jusztinián, Magyarország bíboros hercegprímása szentmisét mondott a budavári koronázási főtemplomban

A MANSZ tisztújító közgyűlésén egyhangúan dr. Stolpa Józsefnek ügyvezető elnököt választották a szövetség elnökévé

VITEZ NAGYBANYAI HORTHY MIKLÓS kormányzó urunkat huszon négy esztendője múlt e hó elején, hogy az első nemzetgyűlés kormányzóvá választotta. A magyar nemzet négyszáz esztendő vágya teljesedett be s újra fellobogott az Árpád-ház kihalta óta szívébe rejtett reménység, amely azt jelentette, hogy felfele csak akkor vezet a magyar út, ha magyar vezető a magyart. Kormányzónk dicsőséges alakjára hála szeretettel, reménykedéssel tekint fel a nemzet, mert egy ő magyar sorsunkkal, jövőnkkel, amit megalapozott és őriz népnek.

XII. PIUS PÁPA megkoronázásának ötödik évfordulóján Serédi Jusztinián, Magyarország bíboros-hercegprímása ünnepi szentmisét pontifikált a budavári koronázási Mátyás-templomban. A szentbeszédet Marcell Mihály pápa: prelátus mondotta.

NAGYKALLÓI KALLÁY MIKLÓS dr. m. kir. ítkos tanácsos, művészeti elnök a háza körül szerzett kimagasló érdemeinek elismeréséül a Kormányzó a Magyar Érdemrend-szentkoronával ékesített nagykeresztjét adományozta.

A KORMÁNYZÓ CR megengedte, hogy dr. Stolpa Józsefnek, a MANSZ ügyvezető elnökének és é. sz. Tornay Géza úrnak a MANSZ társelnökének társadalmi és szociális terén szerzett érdemeikért elismerése tudtal adassék.

BIBÓ LAJOS úrnak és újságrónak írói munkássága 30 éves évfordulója alkalmából az iradalm és a művelődés

Noiret Irén, a világhírű szanzonekesnő, rendkívül nagyszerű hangversenye előkelő közönség előtt a Zenekadémián

terén szerzett érdemei elismeréséül a Kormányzó a magyar királyi kormányfőtanácsosi címet adományozta.

VITEZ OSZLÁNYI KORNEL vezérőrnagy, a Mária Terézia Rend lovagja, a nagykanizsai Mária Kongregáció ünnepségén 1200 pontot gyűjtött egy hadjárta javára.

CSORTOS GYULA, a Nemzeti Színház örökös tagja március 31-én ünnepi negyvenesünnepi színesi jubileumát. Ebből az alkalomból nagy szabású ünnepi program keretében hódol a magyar művészvilág a kitűnő színésznő aktinek

Magyar-bolgár-est a Vármegyeházán. Kolosváry Géza és Mihalovics Mihály, az Országos Magyar Sajtókamara elnöke mond beszédet

neve egyet jelent az elmúlt félszázad magyar színművészetének legzebb napjaival.

MÓRICZ ZSIGMOND »Légy jó mindhalálig« című darabját Frankfurtban a Städtische Bühne színpadán Abonyi Tivadar, a Nemzeti Színház rendezésében a tavasszal előadják.

VITEZ KOLOSVÁRY GÉZA ORSZÁGÜLÉSI képviselő, az Országos Magyar Sajtókamara elnöke és a Magyar-Bolgár Társaság elnöki tanácsának tagja a bolgár szabadságnappal fogadott ünnepi beszédet mondott.

MÁRKUS EMILIA unokáját, Nizsinszky Márkus Tamarát, a Nemzeti Színház fiatal tagját, eljegyezte Székely Miklós, a kolozsvári Nemzet. Színház művésze.

TÖRZSÖK KAROLY, a kiváló szobrászművész, mely meglátások és finom érzések szobrásza, aki a női test vonalait és harmóniáját annyi szép alkotásban szolgáltatta életre és legutóbb a Kormányzó Úr és gróf Takách-Tolvay József szobrával aratott sikert, most a nő lelkének mélységeit, szépségét, árnyékát és a szerelem misztériumát vetíti a közönség elé munkájában, a »Szerelem és Szerlelem« című afforizma könyvében, mely rövidesen megjelenik.

BÖDDÉ SÁNDOR nyug. postatiszt, a tassi református egyház presbiter, több emberbaráti egyesület vezető tagja és felesége, Józán Eszter, e hó elején Tasson, székely családi körben ünnepelték meg házasságuk ötvenedik évfordulóját.

RUTTKAY ALADAR, az országosan ismert zenészerző, Szent Borbála tűzértségi indulót szerzett. A patthogó ütemű induló szövegét fia, Ruttkay József írta, a szerző felajánlotta a honvédtüzérségnek. A tüzérség felügyelője művészi akaratban mondott köszönetet s a szerzőnek átnyújtotta a fehércsillagból készült Szent Borbála emlékéremet.

ENYEDY ANDOR dr., püspök, a miskolci leánynevelőiskola tanfolyamzáróünnepélyen mondott beszédében a gyermekeknek nemcsak langyos vízben kell fürdőt, hanem magyar nyelvben, magyar dalban és a magyar hagyományokban is meg kell fürdőtök. A tanfolyamon ötven leány vett részt, akiket a családi helyes gondozására képezték ki.

Friedl Klári és beődi szenttamasi Zongor Árpád házasságát kötött (Tóth M. foto)

H. Rak Károly gazdálkodó és felesége, Dienes Julián

Bereczky Sándor és Bordás Ilonka házasságát kötött

Bankó László dr. és Debrecezy Gizella esküvője (Várkonyi foto)

Bill Géza m. kir. hadnagy és Binder Ferenca esküvője (Várkonyi foto)

Komáromy Pál operacénes 30 éves jubileumán az Operaház a Sevillai barbelyt

Lengyel Géza és neje kisfiúkkal, Gézuskával

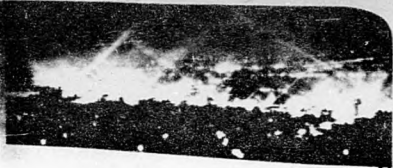
Dr. Sándor Pálné kisfiával

nemes Bardács Rózi és gyermekei. Bélnska és Klárka

Ujfehértói műkedvelők Szegedi Mária rendezésében magyaros estet rendeztek a hádiarok között

Stockholmban hosszú ideig tart a tél, már október utolsó napjaiban leesett a hó és azóta is vastag hóréteg borítja a háztetőket. Az utcákat munkások százai takarítják és nemcsak a járdákat, hanem az úttesteket is finom homokkal szórják tele, egy kocsira épített önműködő szórókészülékből. Enélkül lehetetlen volna a közlekedés a csúszós úttesten, cipővel legalább is nem, csak korcsolyával. Öregek és fiatalok, szegények és gazdagok egyaránt hódolnak ennek a kellemes és olcsó szórakozásnak. Nemcsak a Mälár-tó elkerített részén van jégpálya, hanem a város szívében álló házak udvarán is. A négy-öt éves gyermekeket kíséret nélkül engedik el a szülők, hiszen csak pár házzal odább van a korcsolyapálya. A hangszórával felerősített gramofón pattogó ütemű táncszámokat játszik és a csillogó jégen fehérbundás gyerekek, rövidszoknyás, fehér cipős fiatal lányok, rövidbekerces, kucsmás férfiak, középkorú családanyák és fehérszakállas nagyapák keringőznek. A büffés is korcsolyát köt fel és nyakába akasztott nagy cukrostálcával kering a vendégek körül. Minden félórán kiürül a tálcája, melyen nemcsak cukorkákat és süteményeket árul, hanem rumostét is...

*

Stockholm egyike azoknak az európai városoknak, ahol nincs elsőfőtítés, nincs feszültség és idegesség, de jegyrendszer azért már van. És áremelkedés is! Nemrégén például a villamosjegyeket emelték majdnem a háromszorosára és igen meglepték vele a kedves svédek. Mert kedvesek, annak ellenére, hogy nagyon tartózkodóknak látszanak és még a rokonok is úgy ülnek egymás társaságában, mintha idegenek volnának. De ez csak külsőleg van így, általában melegszívű és előzékeny emberek, akik sokszor még erejükön felül is adakoznak jótékonyági célokra. Legutóbb az árván maradt finn gyermekek részére rendezett gyűjtést az egyik svéd napilap és pár nap alatt összegyűlt az az összeg, amire hetek múlva számitottak csak... Koldust egyáltalán nem látni az utcán, a város minden elaggótat és keresetképtelent a kényelmesen és higiénikusan berendezett Szeretetházba utaltat és mi sem jellemzőbb a rendezett viszonyokra, mint az, hogy az alapítványi helyekből, minden évben üresen marad húsz-harminc. A gyönyörű fekvésű modern sportszállót, a Majesticet, átadták a finn lottáknak, akik svéd repülőgépeken érkeznek meg a minden kényelemmel felszerelt üdülőbe, hogy az évek óta tartó megfeszített munka után, három hétig igénybevegyék a testvéries svéd vendégszeretetet. Az elmúlt évben, több mint négyezer árván maradt finn apróságot fogadtak örökbe a svéd családok, de csak képletesen, mert a kicsiket a mamájuk mellett hagyják, csak a neveltetésükről gondoskodnak.

*

Nemcsak a villamosjegy drágult meg, hanem az élelmiszer és ruhanemű is. Valódi gyapjú anyag és gumiáru, ha korlátozva is, de még kapható, igaz, hogy a tavalyi árákhoz viszonyítva, aránytalanul felel meg. A külföldiek, még akkor sem, ha hosszabb tartózkodásra érkeznek, nem vásárolhatnak semmit a kirakatok csábító „békebeli” áruiból, sem angol szövetet, sem Nylon selyemharisnyát, de még mosdószappant és fehérneműt sem! Mert a készleteket, kizárólag a benzülőtt lakosság számára „tárolják” s mindenkinek vásárlási könyvecskével kell igazolnia, hogy „valódi” svéd-e? Igaz, hogy így nem is lesz áruhiány semmiben sem, akármeddig tart még a háború. Azért itt-ott történik egy kis csalás is, a szállodaportások átengedik könyvecskéjüket egy-egy kedvesebb, helyesebben bőke-zőbb külföldi vendégnek és ez vásárolhat kedvére, feltéve, ha van svéd koronája. Mert valutát csak a bank utalt át s bizony mindenkinek csak annyit, amennyiből fedezheti a napi kiadásokat. Szegény külföldiek, még a koszon és a szállodán sem tudnak spórolni, mert a Svéd Hálókocsisárság már a vonatban kiosztja a füzetes jegyszelvényeket és a szállodabeutalót. Persze, a legrágább szállókba és éttermekbe szólnak ezek a beutalók. Egy-egy vacsoráról vagy uzsonnáról kell lemondania annak, aki egy darab, selyemtapintású és finomillatú fűrdőszappant akar vásárolni a bankban kiszámitott napi panziójából... A kirakatok nézegetése egy modern Tantalusz kínjai lehetnének. Fekete lakk gumicsizmák, könnyű gyapjúanyagok, olcsó és szép ballonkabátok csábítják vásárlásra az embert, azaz csak csábítanak, de nem vehet semmit, nem a könyvecske miatt, hanem

azért, mert nincs pénze, még akkor sem, ha otthon gazdag embernek számít...

*

A svéd nők és a gyermekek nagyon szépek és nagyon egészséges külsejűek. Itt, északon, ismeretlen betegség a tüdőbaj, még az influenzát is kevesen kapják meg. Alig látni vézna és sápadtarcú gyereket. Üdék, kicsattanóan pirosak és szőkék. Nemcsak a gyermekek és a fiatalabb nők, hanem az idősebbek is. És nem rabjai a divatnak, inkább a célszerű öltözködést tartják szem előtt, mint a divatot. A svéd nő, még a legvirágzóbb békeévekben sem utánozta le a szertelen amerikai film sztárok ruha- és hajviseletét, nem festette vörösre a körmeit és nem merevítette keményre a szempilláit. Igaz, hogy nincs is szükségük rá, így is nagyon szépek és finomak. Gyönyörű az arcbőrük és az alakjuk is tökéletes, hiszen a svéd gimnasztika tőlük indult világhódító útjára. Nemcsak a sportpályákon, hanem otthon is gyakorolják a svéd gimnasztika frissítő és fiatalító módszereit, a levegőkúrát és a mély ki- és belélegzéseket, ami a mellkast fejleszti és a tüdőt tornásztatja. Így télen, öregek és fiatalok, hosszúszerű fehér, fekete, meg szürke bundában járnak, a kalapot szörmekucsma vagy kapucni helyettesíti. Olcsó a szörme, talán még olcsóbb, mint a gyapjúanyag, még a munkásnők is megszerezhetik könnyen a fehér jégesmedvebőrbundát. Igaz, hogy itt a munkások és munkásnők is éppen olyan választékosan öltözködnek, mint a közép vagy felsőbb osztály és a szórakozóhelyeket is elég gyakran felkeresik. Mert ide is eljutott a szórakozási „láz”, a mulatóhelyek és a színházak estéről-estére megtelnek, a nagy mozikban hosszú sorokban állnak a pénztárak előtt, hogy jegyet váltsanak másnapra vagy harmadnapra egy-egy híres amerikai filmhez. Mert Stockholm minden „légiintézkedése” és jegyrendszere ellenére is semleges ország fővárosa, zavartalanul és cenzúra nélkül kapja az összes filmet és lapokat. S. M.

**A MAGYAR NŐK
LAPJA**

**GYERMEK
UJSÁGJA**

Csizecske

Csizecske alighogy kibújt a tojásból, követelőzni kezdett.
— Csip-csripp! Éhes vagyok! Adjatok enni!
— Várj a sorodra... — intették a szülei.
De Csizecske nem hallgatott a jó szóra és ha csak lehetett, elkapta testvéreként elől a falatot.
Testvérei félték tőle, mert nagyhangú volt és erős.

— Te fiú! — dorgálta Csizapapa — jóviseléd magad, légy szerény, nem vagy még szabadrepülő... fészeklakó vagy, nyughass a bőrödben...

— Fészeklakó vagyok? Hát aztán? Nemsokára kirepülök a fészekből és irthagom ezt az unalmas erdőt! — felelt Cszizecske.

Szülei szöni sem tudtak megelégedésükben, mert mióta az erdő fái madárfészket ringattak, így még nem beszélt madárka. Még, hogy unalmas ez a gyönyörű erdő!

Csizmama tért magához elsőnek és nagyot koppantott a csőrével feleselő fiacskája fejére.

— Elég legyen az ostoba beszédből!
— Pedig meglássák, elmegyek én innen, csak nőjek nagyra — csipogta Cszizecske.

— Hová te? — kiáltott rá mérgesen Csizapapa.
— Emberek közé...
— Szörnyűségeket beszélsz! — rémülődtek a szülei.

Testvérekéi riadtan bujtak össze és hallgattak. Ők szerették a fészket, melyben felnőttek, az erdőt, mely hazájuk volt és el sem tudták képzelni, hogy másutt is élhetnének.

— Megjárom, fiú! — figyelmeztette a nyughatatlan Cszizecskeket édesapja.

— Annál okosabb vagyok! — csapta fel a csőrt Cszizecske.

Egy napon emberek jöttek az erdőbe, hangosan beszélgettek és a bokrok ágaira furcsa kis pákikákat aggattak.

— Mi lehet az? — kíváncsiskodott Cszizecske.
— Lépesvessző! Madárca! — figyelmeztette egy öreg fekete rigó.

— Mire jó? — kérdezte Cszizecske.
— Madarakat fognak vele az emberek.

Cszizecske nem kérdezősködött többet, de el határozta, megnézi közelebről a lépesvesszőt.

Szárnyai már erősek voltak, nemcsak a szomszéd fára de sokkal messzebbre is el tudott repülni s egy szép napon, mikor szülei éppen eleségért jártak, — huss! — elszállt.

Hiába hávtak vissza testvérekéi, Cszizecske úgy tett, mintha nem hallotta volna...

Estére sem tér vissza a fészekbe és egy rigó újságot másnap, hogy Cszizecske ott ragadt egyik lépes vesszőn és az emberek elfogták. Hallotta, mikor örültek a zsákmánynak és azt mondták, elviszik a Cszizecske-t a városba és eladják az állatkereskedőnek...

Igy került az engedetlen Cszizecske kalitkarabságba, ahonnan csakhamar vissza vágott az erdőbe és nagyon megbánta, hogy nem hallgatózott szülei szavára.

Zagyva Mária

FEJTÖRŐ

Beküldte **Szigethy Szayika** kis munkatársunk (Felsőpály)

1	2	3	4	5
2				
3				
4				
5				

1. női név
2. alvás közben száll ránk
3. omladék
4. Imre Miklós
5. névelő

ÜGY VÁRUNK

Irta és rajzolta: **Kinast Kornélia**, Baja
Édes Tavasz Tündér, jöjj el mihozzánk már!
Minden kis gyermekszív téged oly nagyon vár.
Hullass le a földre sok tarka virágot,
S csókoljad életre az alvó világot.
Tülfelhő ruhában zuhanj az alvó erdőbe,
Alvó dörmögőnek odvába lopózz be.
Húzd meg a bajuszát, súgjad a fülébe,
Hogy a természetben ébredés ment végbe.
Kis katicabogár szárnyát melengessd fel,
Hadd röpködjön vígan illatos légben el,
Kopogtass meg házat a csigabiganak,
Zümmögj a fülébe a dalos madárnak.
A kis mókus fejét simogasd meg szépen.
Viruljon az élet a mezőn, a réten.
A te érkezésed minden ember várja,
S ez a kisgyermek legnőbb kívánsága.

Tanárnőm névnapjára

IRTA: **GUTAY MÁRIA GYÖNGYIKE**
GUTORFÖLDE

Elérkezett nevednapja,
Gyermek szívünk azt dobogja,
A madárka is dalolja,
Áldás szálljon Tanárunkra.

Hálás szívvel ezt rebegek,
Áldd meg őt, jó Istenünk,
Szívünkben a szépet vetőd,
Tartsd meg nekünk sokáig őt.

Ő lelünkkel jőra intli,
Mindenben megcsizíti
Köszönjük néked, Istenünk,
Hogy jó Mátéri adtal nekünk.

Egy szívet és egy lélekkel,
Dicsőítő szép énekkel,
Kérjük égi Szent Urunkat,
Tartsa meg jó Tanárunkat.

Fogadd szívünk hü dobogását,
Tiszteletteljes vallomását,
Isten sokáig éltesen,
Jó erőben, egészségben.

386. NÉMET NYELVLECKE

Látcsövet is adok neked,
Mely Opernglas németül,
Tetszés: Beifall az eredmény,
Ha a játék sikerül.
1. der Opernglas (olvasd: der opernglaz) a színházi látcső
2. der Beifall (olvasd: der beifall) a tetszés.

GYERMEKPOSTA

Gutay Mária Gyöngyike, Szeretettel köszönjük levélkédet és a két verset. A névnapj köszöntőt meg kellett rövidítsük, mert feleslegesen elnyújtottad. Így határozottabban Gratulálunk szép bizonyítványodhoz. A szorgalomnak ilyen szép a jutalma. Szívvel örülünk, hogy egészségesek vagytok. E pillanatban — hála Istennek — ez nálunk sem hiányzik. Kedves szüleid és Anyaalkával együtt szeretettel üdvözlünk. **Tóth Juditka**. Még az előfizetők gyermekei fényképét se közölhetjük egy számról a másikra, mert a beérkezés sorrendjét betartjuk. Ez az igazság. Juditkát kerjük, ne türelmetlenkedjék, mert a fényképet megkaptuk és megörvendeztetjük kívánsága teljesítésével. **Benedetti Mária**. Nagy örömmel fogadtuk levélkédet. Bizony régen írtál és erre a tanulásra való hivatkozás teljes mentesség Mindkét versikédet hozni fogjuk. Meglep, hogy lipere számban írtad. A jó bizonyítványért imádkozni fogunk és a nyári látogatásra tett ígéretedről följegyezzük a jegyzőkönyvünkbe. **Kedves kis olvasóink**, Sok szeretettel gondolunk rátok és sokszor áldunk Éta néni és Elek bácsi.

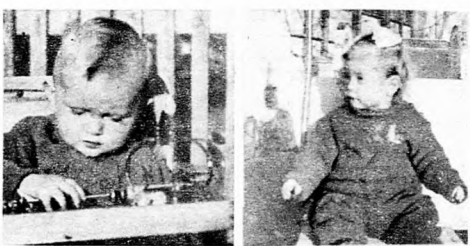
KIS PAJTÁSAINK FÉNYKÉPEI

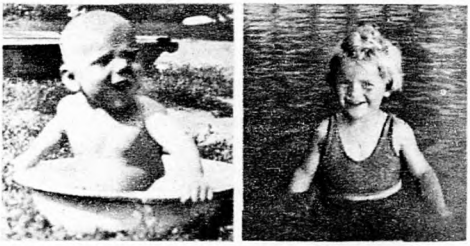
Kántor Jánoska, Barcs
nemes Schechovits Katika, Maramaros-sziget

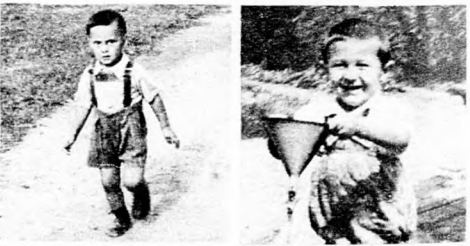
Kiss Katika, anyukája és apukája
Törökszentmiklós

Kratovélék unokája:
Gábor, Sellye
Tóth Juditka
Balassagyarmat

Kiss Ferenc József fia
Szabadka
Fabó Józsi
Szabadka

Gombkötő Dezsőke
Szeged
Somodi Dezső unokája,
Pásztor Józsi, Csépe

Szabó Katinka
Szentés
Farkas Gertrud Mária
Budapest

HÁZTARTÁS

SÁRGARÉPAPÜRELEVES. Öt közép nagyságú, sötét sárgarépát megtisztítunk, összevágunk, egy kanál vajban vagy zsírban puhára pároljuk. Ha puha, egy kanál lisztet meghintjük, feleresztjük két deci tejjel és 3 deci húsvesssel. Megsózuk és újból felforraltjuk. Szítán áttörjük, jól elkavarjuk, hús vagy csontlével hígítjuk, tálaláskor kevés tejjel adunk bele. Pírtott zsemlyekockával szervírozzuk.

VELÓPUDDING. Egy szép borjúvelőt sósvízben megfőzünk és át-passzírozzuk. Egy kis vörshagymát és zöldpetrezselymet finomra vágunk, zsírban megpírtunk és a velóhoz adjuk. Megsózuk és borsozzuk. 20 deka rizst zöldpetrezselyemmel megfőzünk, úgy, hogy a szemek egészben maradjanak. Ekkor a pudingformába teszünk egy sor rizst, rá egy sor velőt, újból rizst és tovább, felváltva, míg az anyag elfogy. Tetejére két deci sűrű tejjel öntünk. Egy óráig gőzben főzzük. Sajttal meghintve tálaljuk.

HALSZELETEK. A halszékhez a bőrt, a húst a csonttól letisztítjuk, egy kilogramm halhoz egy zsemlyét áztatunk, két szardellát, 12 deka sonkát, három egész tojást, sót, borsot, zöldpetrezselymet és mindezeket finomra megvágva, jól össze gyúrjuk, kis legyezőformákat alakítunk belőle, lisztben, tojásban, zsemlyemorzsaiban megforgatjuk és zsírban hirtelen kisütjük. Mártással vagy salátával tálaljuk.

HUSSAL ES GOMBAVAL TÖLTÖTT PUDDING. Fél liter sózott tejben öt deka vaját forralunk, forrás közben 14 deka darát főzünk bele. Folytonos keverés közben, hogy ne csomósodjék meg. Ha kihűlt, négy tojás sárgáját egyenként hozzáadjuk és a fehérjéből keményre vert habbal könnyen összekeverjük. Vajjal kikent formába öntjük a felét a pépnek. Egy negyedkió sertés vagy borjúhúst megdarálunk egy hagymával, kevés zsírral puhára párolunk, úgyszintén 20 deka gombát apróra vágva, zöldpetrezselyemmel puhára párolunk. Ekkor a húst a pépre öntjük, rá a gombát és beborítjuk a pép másik felével. Vízbe állítjuk, félórás forrás után kiborítjuk és a gombamártással tálaljuk.

PAPRIKÁS BARÁNY. Fiatal bárány elejéből veszünk, nagyobb darabokra felvágjuk és úgy készítjük, mint a tejtölös paprikáscsirkét. Tejtelt azonban nem adunk bele. Ha puhára főtt, kétdeci tarhonyát főzünk bele.

Korszerű receptek

VARAZS GOMBOCOK. Sertésből pörköltet készítünk. A puhára megfőtt pörköltből kiszedjük a húst és megdaráljuk. A rendes módon burgonyagombóctésztát készítünk, a gombócokat megtöltjük a ledarált hússal és sósvízben kifőzzük. A pörkölt levét tűzálló tábla öntjük, ebbe szedjük ki a leszűrt gombócokat, tejjel megöntözzük, sütőbe tesszük és félórát sütjük. Forrón tálaljuk, babsalátát adunk mellé.

CIRMOS SZELET. 24 deka lisztet, 16 deka zsírt, 10 deka porcukrot elmorzsolunk, adunk hozzá kevés sót, késhegynyi fahéjat, egy szegfűszeget finomra törve és egy egész tojást. Jól kidolgozzuk a tésztát és egy órán keresztül hideg helyen pihentetjük. A tésztának elvesszük negyed részét, a többi elnyújtjuk, tepsibe tesszük és a tepsiben lévő tésztának az egyik felét barack, a másik felét ribizliliszsel kenjük meg. A megmaradt negyed rész tésztából berácsozzuk. Egy evőkanál porcukrot, likőrös pohár vízzel elkeverünk és ezzel kenjük meg a rácsokat, a cukros víztől piros színe és jó íze lesz.

CSODATESZTA. 20 dkg liszt, 16 dkg vaj, pici só, 2 deci tejjel. Összegyúrjuk, hogy olyan legyen, mint a könnyű rétestészta. Vékonyra kinyújtjuk és összehajtogatjuk, ezt háromszor megismételjük. Végül, ha kinyújtottuk, négyszögeket vágunk belőle és turoval töltjük. Töltelék: ¼ kg túró passzírozva, 3 tojás sárgája, 4 kanál cukor, 1 kanál rum; kevés vanília, 5 dkg mazsola és végül a 3 tojás habja. Ezzel töltjük és forró sütőben hirtelen sütjük, mert különben nem nő fel.

VASÁRNAPI SÜTEMÉNY. Minden személyre egy zsemlyét számíttunk. A zsemlyéket felszeleteljük (4-5 szelet egy zsemlye). Rumos tejben megáztatjuk, villára szúrva kiemeljük és forró margarinban mindkét oldalunkon pirosra sütjük. Kettőt összeragasztunk lekvárral, fahéjas cukorral meghintjük.

ÉTREND

MARCIVS 21-31-IG

- 21. KEDD.** Ebéd: sárgarépa-püreg, lencse-főzelék, füstölt libacomb benne főzve, törpityűspogácsa. **Vacsora:** palacsinta, vegyes kompót.
- 22. SZERDA.** Ebéd: gombaleves, diómetélt. **Vacsora:** burgonyakrokett, cékla tormával, alma.
- 23. CSÜTÖRTÖK.** Ebéd: tejszelet, lucskoskáposzta, rácsostészta. **Vacsora:** pírtott máj, törtburgonya, ecetes uborka, gyümölcs.
- 24. PÉNTEK.** Ebéd: pírtott daraleves, juhtúrós galuska. **Vacsora:** kirántott halszeletek (lásd rec.) gombamártással, sajt, gyümölcs.
- 25. SZOMBAT.** Ebéd: paradicsomleves, csirkepörkölt galuskával, piskóta tekercs. **Vacsora:** füstölt nyel, burgonyapüreg, ecetes torna, gyümölcs.
- 26. VASÁRNAP.** Ebéd: csontleves, töltött rostélyos finom főzelékkel, rétes. **Vacsora:** sonka, körített liptói, gyümölcs.
- 27. HÉTFŐ.** Ebéd: borsópüreg, kolbásszal, töltött metélt. **Vacsora:** töltött galamb sütve, sült burgonya, uborka, alma.
- 28. KEDD.** Ebéd: húsvess, főtt hús, paraj főzelék, túrós kifli. **Vacsora:** tea, lángos, gyümölcs.
- 29. SZERDA.** Ebéd: köménymagleves, triezti húsgombóc, puding. **Vacsora:** párizsi körített liptói, retek, gyümölcs.
- 30. CSÜTÖRTÖK.** Ebéd: burgonyaleves, székelygulyás, alma pongyolában. **Vacsora:** vesevelő, rakott burgonya, cékla, gyümölcs.
- 31. PÉNTEK.** Ebéd: halászlé, túróslepény. **Vacsora:** rakott karfiol spaghettivel, vegyes kompót.

Jön a hullám!

s lány simogatással szalad végig a vidám fürdőzőkön. Gyönyörű a Balaton! Különösen a Budapesthez legközelebb eső, bársonyos fövenyű, csodás fekvésű és grandiózus elgondolásokkal pártját ritkító teli-nyári modern üdülőhelyé épülő Balatonaligán!

Összkomfortos öröklakásai pompások!

Felvilágosítás, eladási iroda kizárólag:

Budapest, IV., Váci-utca 36.

Klotild palota

Telefon: 183-256, 186-505.

Családi kör

HIMENHIREK. *Moconoky Gizella* MÁV közlőnő eljegyezve *Rainprecht Kálmán* MÁV forgalmi napidíjas, Erosi. — *Geszt-helyi Éva* szőlő, hely. tanítónő és harasztosi *Király Zoltán dr.*, m. kir. rendőrfőosztály, a kuntalpacai kirendeltség vezetője, örök hűséget esküdött a bpesti II. ker. ref. templomban.

ÚJ KISMAGYAROK. *Bacsárdi Jenő* ref. kántortanító és neje *Körmives Edit* tanárnőnek, Csengersima, Évike Edit leánykájuk született. Keresztszülők: Mogyoróssy Klára és ifj. Körmives Sándor lelkész. — *Ványi Ödön* és neje *Edlmayer Etelkánka*, Tolna, Döncelke és Gyurika fiacskájuk mellé Lacikájuk született. Keresztszülők: Mermere Sándor és neje Ványi Ella, Budapest. — *Várhidi János* hentes és mézárasmester és felesége *Kernyák Margitnak*, Kaposvár, Margit Valéria kislányuk született. — *Makara Károly* máv. főbíró és neje *Albisi Elek Erzsébetnek*, Nagyszőlva-felsőállomás, Évike kislányuk mellé Ildikó Hajnalka kislányuk született. Keresztszülők: Temesi Agoston OTL-kórházi ellenőr és neje, Albisi Elek Idus és Albisi Elek Hajnalka. — *Pogány Endre* és neje, *Espersdít Annakának*, Soroksár, Mária kislányuk mellé Györgyi kislányuk és Endre kislányuk született. A kis ikrek keresztzülei: Majoros Erzsébet és Pogány Ferenc Soroksár. — *Hilier Kornél* és neje *Fáhl Gizellának*, Pestszentlőrinc, Béla Kornél kislányuk mellé Kornélia Judith kislányuk született.

PORTRÉ

Magas, karcsu, mint a jegyene.
Feketefürtű, büszke, szép feje.
Szürke szeme, mint mély, hegyi tó...
Benne ragyog lelke, az álmodozó.
Szája finom ív, dacosan feszül,
De, amit kimond, azt állja emberül.
Szívén már vannak mély sebek,
Mit ütöttek rajt? sors s emberkezek.
Baráti kezében bizni lehet,
Golgotámon gyöngéden vezet,
Most ő is elment, mint a többi,
Sugárzólelkű ifjú férfi,
»Hírvirágot, dicsőséget, koszorúba kötni.
Csak egy az imám, Istenem, Uram...
Ilyen maradjon, ha hazajön is, az én Fiam.

MARKALY TIBORNE

Szeretném behajtani a követelésemet

Eddig türtem, vártam, nem voltam résen,
de most már szeretném behajtani a
[követelésemet.

A könnyekért mosolyt kérní,
s vágytalan, új életet élni.
Szenvedésért izzó szeretetet,
vad lármáért simogató csendet,
fekete palástért virágok illatát,
tépő sebekért muzsikák dalát.
Gonosz nappalért, jéghideg éjért
szeretet és mámor partómjért.
Durva szavakért tüzes borokat,
éneket, zenét és bódító táncokat,
szegénységemért az örök jókedvet,
könnyekért szerető lelkemet,
Sok szürkeségért a szépség világát,
eltikkadt szívemért, barna lányok ajkát...

Most pedig állj elő, élet és mondd meg,
mikor egyenlited ki a követelésemet

SZEKSZÁRDI MOLNÁR ISTVÁN

Szerkesztői üzenetek

Szomorú. Mi is úgy látjuk, hogy aggodalma a reális gondolkodás leszűrt tapasztalata. Nehéz helyzet ez, mert lehetetlen elhallgattatni a lélelem érzését. Ha a jövő nem volna elzárva előlünk és kiszámíthatnók életünk eseményeit, tudnók hogyan védekezzünk vagy belemehetünk-e a nagy rizikóba. Nem áthatatjuk azzal, hogy zavartalan és könnyű lesz az élete. Jöhetnek meglepetések, amire fel kell készülni, hiszen nagyjában tisztában van vele Ön is. Csak az Ön felelősségére mondhatjuk, hogy próbálja meg, nem törődni az éveik száma közötti különbséggel. Vannak férfiak, akiket nem feszélyez a dolog. Csak

Serdülő

gyermeknek olyan táplálkozást igényelnek, amely szervezetük gyarapodását, testi és szellemi fejlődésüket leginkább biztosítja.

A gyermeki szervezetnek fokozott mértékben van építőanyagokra szükség. Ezeket töményen nyújtja az Ovomaltine, amely változatlanul, kellemes ízű, könnyen emészthető alakban juttatja a gyarapodáshoz nélkülözhetetlen tápértéket a gyermeki szervezetnek.

Adjon gyermekének reggelire, uzsonnára 1-2 csepe Ovomaltine-t és rövidesen meg fog győződni az Ovomaltine teljes értékű hatásáról.

Ovomaltine friss tejből, tojásból, kakaóból és malátából különleges eljárás szerint készül. Erőt, egészséget ad, elősegíti a gyermek szellemi és testi fejlődését.

Bizonyos kellemetlen
napokon

NEOKRATIN

Kapható gyógyszerárakban

éppen felelősséget nem tudunk vállalni, talán még magunkért sem vállalnók az Ön helyében. Nem megijesztjen akarjuk, csak figyelmeztetni. Azt mondják, legjobb behunyt szemmel fejest ugrani s azután már úgy se lehet változtatni. Ne esüggjen tehát. Ha mer, bátran vágjon neki, ez a fő.

Olvasom a Magyar Nők Lapjában Verebely P. Ilonka »Tábori postát várok» című versét. Lakcímét kérem. Németh László tart. szakv. Tábori posta K. 626.

A Magyar Ifjúsági Bajtársi Egyesület Budapest, XI., Bocskay-út 9. fsz. 2. sz. alatt megalakult. Felkéri az egyesület az érdeklődő magyar leányokat, hogy minél többen csatlakozzanak hazafias szolgálatukhoz és vegyenek részt a Bajtársi Egyesület memos munkájában. Érdeklődésükre kimerítő felvilágosítást fenti címen kap.

Álmodó Tiszapart. Ha kirekesztették az életet, milyen szürke hétköznapokból állna az élet! Nem is lehetne elviselni. Szükségünk van a megszépítő álmodokra, míg valamilyen változást találunk a szürkemarkú, zsugori élet. Ami után vágyunk és aminek hiányát érzik, az a fiatalság forró követelése. Kissé elszomorítja, hogy környezetében senki nincs, akit becsalogathatna abba a körbe, amelyen belül a szerelem csalogánya dalol. Kénytelen romantikus gondolatokkal pótolni a valóság egyhanguságát. Ezt a gyönyörű türelmetlenséget le kell csillapítani és rábizni magát a nagy Rendezőre, a Sorsra, akinek módjában áll el nem képzelhető ötletes találkozást megrendezni. Hol, mikor, nem jelenti be előre.

Olvasótársaink közül ki adhatná át a Magyar Nők V. évf. 2-es számát. Szeretném beköszönni és az szám hiányzik. Az árat természetesen megküldöm. Fekete Judika áll. tanítónő, Bács-Adorján.

Budapesti tartózkodása alkalmával látogassa meg Kállay Ibolya közzelkölki intézetét, Rákóczi-út 25.

Margit 1922. A mi nézetünk szerint is helytelen volt vitát provokálni, amikor férjére az ebédet kifogásolta. Ilyen eseményekkel nem szabad alkalmat adni nézeteltérésre, mert a vita hevében keserű szavak is elhangzanak, amelyeket talán meg sem gondolt az, aki kimondta, de amelyek az összetűzés után napokon, heteken át nehézsúlyként nyomják a szívet. Ha az ura azt kéri, hogy miért van olyan gyakran hamislevés az asztalon, felelje azt, hogy ezután ritkábban főz majd hamislevest. Az, amit ön felelt — ne vegye rosszszóval — bántó volt. Az urának gratulálunk, hogy engedékenységgel leszerelte az ön felpaprikázott idegességét, különben nem is jó rá gondolni, hogy fejlődött volna a dolog, ha ő is átsapott volna a magas hangra. A türelem és szeretet azt tanácsolja önnek, hogy legyen engedékeny a legkisebb kérdésben éppen úgy, mint a legnagyobbban. Akit szeretünk, azt még »sértődöttségünkben« sem bánthatjuk meg igaztalanul. A férjnek azzal is kedvében kell járni, hogy olyan ebédet főz a felesége, amelyet kedvel. Ön is szólva, ha munkából jönne haza és olyan ebédet találnának eléje, amit nem fogyaszt szívesen. Tudja, hogy mit szeret az azok közül állítsa össze az étrendet. Így még kellemesebb és meglepetés is.

PAMÁSZON

FELHÍVÁS! Kedves asszonytársnőmet arra kérem, hogy készülő, lelki problémákkal foglalkozó könyvemhez egyéni hozzájárásaikkal hivatkozási alapul szolgáló anyagot szállítsanak.

Szíves hozzászólásuk témája — történelmi sorrendben elbeszélve — az életükben legnagyobb szerepet játszó férfi meghódításának és megtartásának eszközeit tárja fel. Címe talán ez: »Hogyan jutottam az ismerkedéstől a házasságig?« — vagy akinél ez aktuális: »... az esküvőtől a boldogságig«. De lehet szabadon is választani. — Feltétlenül diszkrétó biztosítva.

Amidőn soraim megjelentetéséért nemes, szívű főszerkesztőnknek köszönetet mondok, kérem szíves válaszukat a szerkesztőségbe »Női szolidaritás« jellegre.

Az egyik élszínésznőket megkérdezték, hogy mi a véleménye a Hormocith B. krémről? Az előrelátó nő számára egyenesen nélkülözhetetlen és ami a legfontosabb, most is változatlanul kitűnő minőségben készül.

Kedves olvasótársnőmet kérem, közöljék lapunk útján, aki tudja, a házilag elkészíthető »pápereskappan receptjét. Előre is köszönöm szíves fáradozásukat. H. Béláné.

Arcbőre szépségének megmentője, fiatalosságának visszaszerzője: VITAL-creme.

A jellegűs hirdetésekre válaszoló olvasóinkat kérjük, hogy a levélhez 30 fillér értékű postabélyegét mellékeljenek (ne ragasszák rá!), mert különben a nagy tömegben érkező leveleket nem továbbíthatjuk.

Rözsika. Levelét főszerkesztőnk köszöni és plette, hogy mihelyt sorát ejtheti, foglalkozik a házasságok témájával. Az előfizetése lejárására vonatkozólag levélben válaszoltunk önnek.

Felkérjük mélyen tisztelt előfizetőinket, hogy az előfizetési díj küldésekor nevüket és lakcíkjüket olvashatóan szíveskedjenek feltüntetni a eszkészvényen vagy postautalványon, mert az olvasható írás nemcsak a könyvelés munkáját könnyíti meg, hanem a reklámélelővel járó postaköltségekétől is mentesíti előfizetőinket. Címvaltozás bejelentésekor a régi lakeimet is kérjük közölni.

Megkísérelni a szerencse lehetőségeit! Ezt a lehetőséget tálcán hozzuk olvasóinknak. Maj számunkhoz mellékeljük a szerencséről közismert »LOTTO« sorsjegyfóarásító rt. (Budapest, VII., Erzsébet-körút 15. Tel.: 221-888.) sorsjegyvételi felhívásait. A nagy keresletre való tekintettel ajánlatos, ha sorsjegyét mifelőbb megrendeli. A »LOTTO« szerencsés ügyfelei nyerték meg az utóbbi két esztendőben kétszer a 400.000 pengős jutalmat és 1943 februárban a 300.000 pengős főnyereményt.

Nincs reményem.

Belátjuk, igen nehéz helyzetbe került; válságban van a házassága. Ha megnyugtathatjuk valamennyire önnek is ide írjuk ismét, amit már annyszor ismételtünk: a férfina! rendezesen a negyvenedik és az ötvenedik életév közé esik a válságos idő, az az időszak, amely mindennél jobban próbára teszi a másik fél lelkierejét, hitvesi hűségét és amelyben egyedül az asszony felsőbbes jóságától, önzetlenségétől függ a házasság sorsa. Főképpen a türelmem az, ami átsegítheti a kritikus időn, amiből olyan kevés van önben. Igen, az volna a leghatásosabb gyógymód az ön részére, ha elfoglalná magát és ne engedné elhatalmasodni erőtlen vágyakozását, ami olyan számalomramelőtől hatalmába kerítette. Mit gondol, hogy viselik el asszonyi sorsukat azok a fiatal asszonyok, akiknek férje rövid házasság után a legszentebb kötelesség teljesítése közben életüket áldozta? Reméljük, hogy csak pillanatnyi lázadózás váltotta ki önben a legrettenetesebb gondolatot, amit le se merünk írni. Az ilyen indokolatlan féktelen szenvedélyt erősen ellensúlyozni kell: az asszonyi és anyai kötelesség fölébe helyezésével. Egy erősebb, kiegyensúlyozottabb lélek jelentéktelenebb megrázkódtatással vezető tudomásul a helyzetet, mert ismét csak arra figyelmeztetjük, hogy nem ön az egyedüli asszony, akit az elé a probléma elé állított a sorsa, Ha nem tudná vállalni az áldozatot gyermekéért, nem találna mentőkörülményt a maga számára.

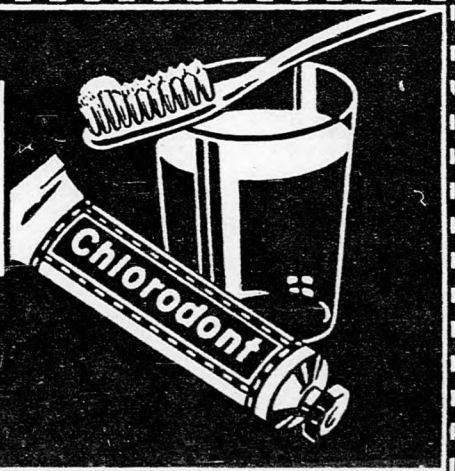

EZ A közismert Patria KÁVÉPÓTLÓ csomagolása Jucakassz!

Eppen művészi hajlamai lehetnek segítségére az átmeneti időben. Ne vegye tragikusan, hogy férjében a magasabbrendű hajlamokat nem fedezi fel. A férfiak lelkiileg, szellemileg nem annyira komplikáltak, mint a nők, de ebből összeállítás csak ott adódik, ahol a nő túlzott mértékben helyez súlyt a különbségre. Hisszük, hogy lelki-finomsága győzni fog és megtalálja a közeputat s a megoldás magától bekövetkezik.

A tisztántartott száj megátalja fogai romlását.
A mindennapi fogápolás tehát az egészség fontos parancsa.

Chlorodont fogpaszta

LÁSZLÓ PEHELY
GYAPJU
VATTA PAPAN
ALAPITVA SZOLID-MEGBIZHATO
1898 • VIII. VAS UCCA 14

Vennék zongorát, vagy pianinót
azonnali fizetéssel Virágüzlet, Budapest, V.,
Pozsonyi-út 1. Telefon: 415-934. Vidékről is.

Kobona

Gond, idegesség, fáradtság
csökkenti a munkacélját. A
Kobona biztosan legyőzi a
fáradtságot és depressziót.

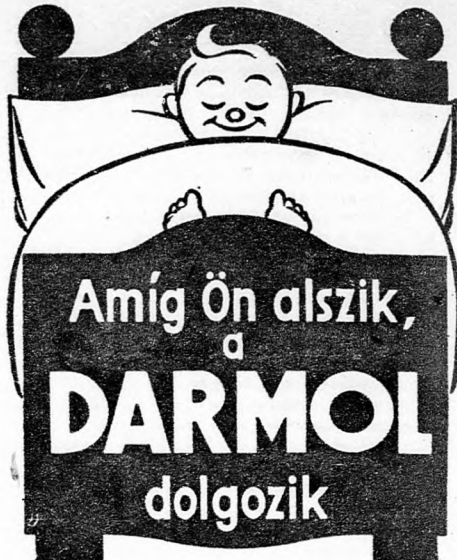

9 kilót híztam,

pedig csak néhány hete szedem a
HERKULES tápport. Ezáltal lett
termetem csinosabb és ruháim gyö-
nyörűen simulnak tökéletes ala-
komhoz. Ezeket írja nekünk hálás
vevőnk, T. Ena k. a. — Tegyen
ön is egy kísérletet a fényesen
bevált **HERKULES** tápporral,
amely a kakaó és csokoládé tápere-
jével egyenértékű. Nem gyógyszer!
Ize kellemes, természetes tápanya-
gokat tartalmaz. **HERKULES**-t elő-
szeretettel fogyasztják nemcsak túl-
sovány, hanem nagyon sokat dolgo-
zó egyének is, mert fokozott munká-
bírást eredményez. Ha nincs tej,
teával is fogyasztható. Két cso-
mag ára 5.80 pengő, négy csomag
9.50 pengő, hat csomag (valériai csomag) 11.50
pengő. Megrendelhető: „VALERIA” vegyipar,
BUDAPEST, VI., Szondy-utca 22/L. H. 66.

Hatásában egyedülálló a szépséget, si-
kert, fiatalságot megőrző VITAL-creme.

Amíg Ön alszik,
a
DARMOL
dolgozik

Megkapó szépség + Tartós fiatalság =
Homocith B. krémrel!

NOVOSEX 39 FEMININE
MASCULINE

SEXUALHORMONOS KOZMETIKUM
fiatalság, üde arc, életerő

Gyártja EMERY labororium, Budapest XIV.

FIGYELMEBBE
ajánljuk Rákocsi-
át úvein Zongora-
termet. Rengeteg
zongora, pianinó
vásárolható legcse-
kélyebb részletre is.

KÉSZPÉNZERT vennék zongorát, pianinót: Erzsébet-körút huszonhat, Fenyőút. Telefon: 222-462.

BUDAPESTRE érkező úri személyeknek szép, kényelmes lakásban megszállás olcsón. Főjegyzőút, Orszy-út 40. sz. I. em. 10.

ELSŐBENDÉ szabású ruhákat, kosztümöket, kabátokat, legszépebb kivitelben készit, méltányos árát, vidékre is. Kovács Mihályné divatszalonja. Budapest, VI., Teréz-körút 15. IV. emelet 35.

ELZALOGOSITOTT ékszereit, ezüstjeit kiválton és legmagasabb áron megveszem. Brilláns, ezüstöt legmagasabb áron veszek: Baross-ékszerház, Grósz, Baross-utca 83. Telefonáljon: 140-969.

KOMOLY, 21 éves leány levelezne frontharccal vagy sebesült katonával. Jelige: »Rózska.«

ANGORAFONALAT szép, vonagor minőségben kaphat Litkó Imréné, Mezőberény.

ALLAMI tisztviselőnek megismerkedne 30-35 éves, román. kat., intelligens, zenekedvelő, ideális családi otthonra vágó falusi tanítónival, postamesterrel. Leveleket »Finom lélek« jeligré kiadóba kérek.

MIMÓZA VILÁGHÍRŐ grafológusnő analizál írásbéli és fényképbéli. Allandó c. f. Pécs, Szent Vince-út 50. Válaszbélyeg küldendő.

Ki segítsen férjhez jömeget ürelányt 50 körüli úriemberhez. Jelige: »Terménnel is honorálok.«

APRÓHIRDETÉSEK

Ezen rovatban köztendő hirdetés szavanként 60 fill. Vastagabb betűkkel szedett első szó díja 1.50 P. Jelíges hirdetésre érkező levelek továbbítására a hirdetési díjjal egyidejűleg külön 3— pengő utalandó át. A hirdetés díja előre küldendő.

BUNDÁK legolcsóbban, alakítások jutányosan **KÓKAY ENDE** szűcsmesterrel. Vilmos császár-út 10. Telefon: 386-784.

ZONGORÁT vagy pianinót azonnal, készpénzfizetésért, sűrgősen vennék. Telefon: 225-689. Zongoraterem.

PARIZSI szabász jutányosan készit női kabátokat, kosztümöket. Höflinger, Kecskeméti-utca 4.

TIZENHÉTEVES, református, szőke kislány intelligens fiúkkal levelezne későbbi ismeretség céljából. Jelige: »Mókus.«

HUSZÉVES, csinos, vasúti tisztviselőnő, kedvelőlyű úri-leány komoly úriemberrel levelezne, úrelánnyal is. Jelige: »Express.«

FALUSI ÖZVEGYE jeligrés levél tulajdonosa közéjé címét »Tanácsos« jeligré való továbbítás céljából a kiadóhivatalba.

KÉT vidám kislány levelezne érettségizett, magas fiatalemberekkel. »Fényképes« választ kérnek a kiadóhivatalba.

CSINOS, fővárosi tisztviselőnő, teljesen áras leány, okl. tanárnő, szép kertés házgal, idő és alkalom hiányában ezúton ismerkedne meg házasság céljából közélettel. 35-40 év körüli, csakis román. kat., érettségizett, jelleme úriemberrel. Lehel özevgye is egy gyermekkel (elvárt nem). Közvetítők kíméljenek. »Buda-környéki« jeligré kérek választ.

ZONGORÁK, pianinók márkásak legolcsóbban részletre is, Fenyőút zongoratermében: Erzsébet-körút 26. Bérzongorák olcsón. Telefon: 222-462.

KAT. ÜRELÁNY férjhezmenne 40 éven felüli özevgy úriemberhez. Gyermek nem akadály. Leveleket »Gyermekszertető« jeligré kiadóba kérek.

BALATON MELLETT bárhol vennék 150-200 □ es telket készpénzért, esetleg épülettel is. Ajánlatokat ár megjelölésével Szombath Antalné, Bázakerettye, Zala megye címre kérek. Közvetítők kizárva.

VIDEKI, hivatalnok, keresztény leány levelezne 35-40 közötti intelligens, komoly úriemberrel. Leveleket »Valakit keresek« jeligré kérek.

ELETÁRSAT keres ismeretség hiányában ezúton, vagyonos, kat. vallásos, pestkörnyéki özevgy úriasszony, hozzáillő, diplomás, kat. nem elvárt ú személyében ötvenig. »Lelki harmónia« jeligré kiadóba kérek leveleket.

BALATONZAMÁRDIBAN, villában, műúthoz és Balatonhoz közel, azonnal is kiadó emeltet 2 szoba, zárt tervű, balkonnal. Cím: Öv. Bogárdiné, Zamárdi, Bogárdi-villa, vagy telefon, Budapest: 426-612.

ÜVÖZLŐM a magyar kislányokat és kérem, írjanak. Bodor István honvéd, Táboriposta száma: K. 895.

KÉT KÖNYV! ARIADNE: »Mit mond a kéz?« A tenyerjósítás tudománya. Ara: 3.80 P. **BOBOS:** »Jóio asztrológiai álmoskönyv«. Ara: 3.00 P. Postaköltség könyvenként 20 fillér. Utánvételt 1 pengővel több. Magyar Könyvkiadó, VIII. Kölcsey-utca 4.

NEMETL jól beszélő hölgyet vagy kisasszonyt nagyobb gyermekek mellé anahelyettesnek felvennék. Franciaul vagy angolul tudók, esetleg tanárnő, előnyben. Ajánlatokat Pataky Lászlóné, Makó, Villanytelep címre kérek.

ÖGYES szobalányt azonnalra felveszek. Ajánlatot igény megjelölésével kérek. 40 éven aluli lehet. Magányos vagyok, nyugodt otthon. Öv. Lenkey Györgyné, Bükkmogyorósd, Borsod m.

KEVESET használt babakelengyét, jókarban levőt vennék olvasóúrnőimétől. »Júniusi baba« jeligré leveleket a kiadóba kérek. Ellenérték esetleg természetben is.

VIKEDÉLYÜ, komoly gondolkodású, 20 éves, érettségizett banktisztviselőnő levelezőtársat keres. Fiúk és lányok levelét várom Miskolcra. Diplomás fiúk előnyben. Jelige: »Jó pajtások lennének!«

EGYEDLÁLLÓ, csinos, kifogástalan úrinő 50.000 ingatlannal férjhez menne 45-60 év körüli úriemberhez. Jelige: »Allásban, nyugatlomban.«

VIDEKI egyetemi hallgató szívesen levelezne vigkedélyű, csinos úrelánnyal, diáklánnyal. Lehetőleg fényképes választ kérek »Barátság« jeligré a kiadóba.

TÜZÉR karpaszományos levelezni szeretne jókedvű, intelligens, fiatal leánnyal. Választ »Egyedül« jeligré kérek.

KERESEM fiatal, csinos, szőke úrelány ismeretségét házasság céljából. 38 éves, elvált, jömegejelenésű és jóállásban levő tisztviselő vagyok. Leveleket »Tavasze« jeligré kiadóba kérek.

HETEDIK gyermekét várja egy szegény munkás felesége. Használt babakelengyét kér a Magyar Nők Lapja jószívű olvasóitól. Címe: Garban Ferencné, Tahitótfalu, Pest megye.

KERESKEDŐSEGÉD hozzáillő leány ismeretségét keresi házasság céljából. Jelige: »Sürgős.«

LEVELEZNEK 45-50 körüli protestáns, intelligens úriemberrel házasság céljából. Gyermek nem akadály. Leveleket »Székely« jeligré kiadóba kérek.

MENYASSZONYI, vőlegényi estélyruhák kölcsönzése. Öskeresztény vállalat. Angala kölcsönzőszalon, Budapest, VIII., Tavaszmező-utca 1. Telefon: 349-533.

Felelős szerkesztő és kiadó:
Papp Jenő.

Kéziratokat, kitételeket, fényképeket nem adunk vissza és nem úrlünk meg. A lap cikkeinek és képeinek átvételé és közlése tilos. Hirdetési díj mm soronként 1.20 pengő. A hirdetések elhelyezésénél semmiféle külön kikötést nem fogadunk el. A Magyar Nők Lapja, a Athenaeum tr. mélynyomása
Felelős: Kárpáti Antal igazgató.

Megjelenik havonta háromszor: 1-én, 10-én és 20-án. Postatakarékpénztári csekk számla: 20.334. Előfizetési ár: egész évre 36 pengő, fél évre 18 pengő, negyed évre 9 pengő, egy óra 3.30 pengő. Egyes szám ára 1.10 pengő.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV., FERENCIEK-TÉRE 7, II. EMELET 6. AJTÓ. TELEFONSZÁM: 187-342. **FIÓKKIADÓHIVATALOK:** DEBRECEN, KONDOR-UTCA 19, KOLOZSVÁR, KAZINCZY-UTCA 20, MISKOLC, GHILLÁNYI-UTCA 13, SZABADKA, PRÁGAI-HID-UTCA 56, SZEGED, FODOR-UTCA 22, ÚJVÍDEK, DEÁK-TÉR 3, I.

ÚJ KÖNYVEK

MOHÁCSI JENO
GEMMA

Az Isteni Színjátek hasonlíthatatlan költőjének, Dantének hitvese. Az asszonyi alázatú öndőklő mintaképe, aki beszennyezi magát hazug vádakkal, hogy eltávolíthassa urát az egó Firenzéből. Mohácsi Jeno most megjelent könyve erről szól. Művészi formában írta meg, amit a legkevésbé tudnak az asszonyi élet Janus-arcát, amelyik szőlgál és uralkodik egyszerre. Aki az asszonyi hűség szobra és megse tud egy hosszú csókot elfelejteni, azt a csókot, amit Dante halálos ellenségetől kapott. Mennyeien tiszta, mégis áruló örömmel érzi Dante mostona öccsének forró pillantásait. Gueifek és ghibellinek malmokhárcája között a veres, lángoló Firenzéből menti ki urát Gemma. Férje zsenijét ostorozón érzi, tudja, hogy Dante Firenze büszkesége: ezért áldozatul dobja gyermekei jöletét s a maga boldogságát. Elősegíti Dante menekülését. Tudja, hogy többé nem látja soha. Csak Dante fontos: a Dante élete, a megkezdett Isteni Színjátek első soraival menekülő ura. A szigorú szerető Dante csóktalanul búcsúzik Gemmájától. Ezeknél a soroknál emelkedik költőve Mohácsi. Ahogyan megírja az igazi költők feleségének tragikus sorsát. Ahogy lemaradnak pályatársaik mellett. Tunóde, kisemimizve néznek uruk után. Akiknek mindig volt és mindig lesz Beatricejük.

BONYI ADORJÁN
NÉGYESFOGAT

A munka és a szerelem izgalma és együttjáró feszültsége az érdeklődés magas fokára lendíti a »Négyesfogat« mindvégig izgalmas cselekménytel s azt a hat brilliáns novellát, amely kiegészíti a könyv tartalmát. A lebilincselő regény főszereplője négy társaság-beli úrigyerek, akik közül három leány, akiknek üzleti vállalkozását és ideális szerelmét a művész jelleményességével, bravúros rutinjával bonyolítja a kitűnő író. A »Négyesfogat« annak az üzletnek a neve, amelynek tulajdonosai ezzel a kedves, egyszerű magyar szóval jelzi a négy dolgozó fiatalember életrevalóságát. Colorádó espressónak, Smoking-barnak vagy más effele külföldi, sokat ígérő, személyenyvesztő egzotikumot sejtető címmel nem kápráztatják el a közönséget, hanem becsületesen és magyar névvel kínálják becsülettel szándékú munkájukat. Az író könnyed és kellemes előadásában frissen és elevenen bontakozik ki a regény az olvasó előtt, úgy, ahogy a fiatal szereplők álmodják álmaikat.

KILIÁN ZOLTÁN
A CARRARAI LEÁNY

Carrarába, a vakitón csillogó fehémárványhegyek, sziklák birodalmába, a természet csodálatos, regényes tájaira viszi el a kitűnő író fantáziája az olvasót. Megismerhet a legvönyörűbb carrarai leány forró szerelmével, akinek boldogtalanságát és boldogságát egy magyar szobrász szerelme és alkotása, a vésője által megelevenedett szobor váltja valóra. A regényt áttűzesíti a művészet és a szerelem parázsa. Úgy perzsel ez a tűz, mint a vulkánok lavája, aminek tüzeben fehérre izzik még a kő is. De a legszomorúbb részeken is áttűnylik a költői optimizmus és elmerengünk a carrarai márványsziklákon az élet kiszámíthatatlanságán, aminek befejezést nem lehet kielemezni. A sorsszerű szerelem lelki konfliktusait biztos írói vénával, művészi ostónnel és írói becsüggyai oldja meg Kilián Zoltán, az egész műre rápermetezi az író jellemesen kábitó illuzióját. A kitűnő regény a Szent István Társulat kiadásában jelent meg.

TRAEGER ERNO
ŐSZI SZÁNTÁS

Válogatott versek ezek a költő legősztötebb valomásai Gondolatparaziták és érzésszenciák Megmámorosodik fölük a szív. De költőnek kell lenni az olvasónak is, hogy a kristályosan pezsgő férfias líra átengjén és mint visszhang visszaverődjön a lélek hangszere. Rezigációja nem veserő, a természet borongos hangulatai paszteliszínekkel szövi át. Egotostromio szenvadály nem túzesíti át a mely érzeit rejtő költeményeket, csak mint távoli fény villan át rajtuk a férfi elfátyolozott érzése. Akinek van érzése az ilyen finom, halk, művészi skálájú költeszethez, az nagy élvezettel és szeretettel fogja olvasni Traeger Erno magasigényű költeményeit az »Őszi szántás« c. kötetében.

MORVAY GYÖRGY
ÜLTÖZTES MAGYAR BARÁT

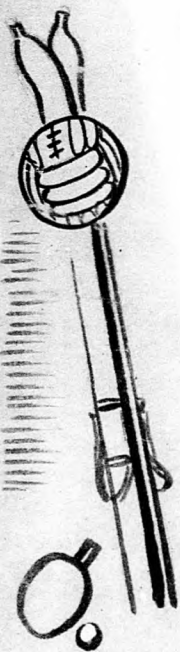
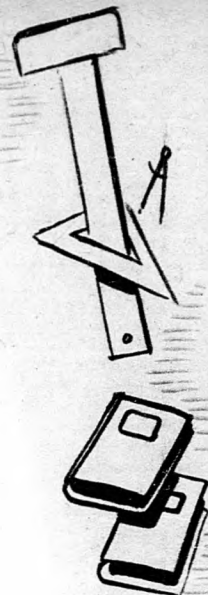
Ezzel a címmel hozta forgalomba Morvay György ezeket a szép, színes nyomással készült, a népviselet eredeti színeit szemléltető díltöztetőbábákat, amelyek pedagógiai szempontból is különösen értékesek, mert a 6-14 éves kistányok játek közben megismerik az ország különböző népviseleteit. Megismerik és megszeretik a színpompás népviseleteket s ezzel nemzeti öntudatuk erősödik. Gyarapítja földrajzi ismeretüket, nevelti ízesüket és érdeklődést ébreszt bennük a magyar népművészet iránt. A kivágás és összeállítás pedig alkalmas a tervezőképeségük és kezűgyességük fejlesztésére. Az eddigi forgalomba került 8 lap 25 különböző népviseletet ismertel. A műveszi és híreles népviseletek rajzait Payer Gizella szekesítővárosi rajztanárno készítette. Kapható minden papírkereskedésben.

Solvolith

oldja a fogkövet

KÉSZITI: M. ODOLMŰVEK R.T. BUDAPEST, X.

KOZMA
HALÁSZ

Csinos

gyermekruhát, kabátot, kalapot, cipőt, fehérneműt tavaszra a

IVATCSARNOKBÓL

BUDAPEST. VII., RÁKÓCZI-ÚT 70-76. SZÁM